

[1990 ஜனவரி 25]

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்று இருக்கிறது.

6. அறிவிப்புகள்

(அ) முதல் துணை நிதிநிலை அறிக்கை, 1989-90.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு : 1989-90 ஆம் ஆண்டில் கூடுதல் மானியங்களுக்குரிய கோரிக்கைகள் பேரவையில் மொழிவது குறித்து ஆளுநர் அவர்களிடமிருந்து கீழ்க்கண்ட செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது :

“ In pursuance of Article 203 Clause (3) of the Constitution of India, I, P. C. Alexander, Governor of Tamil Nadu, hereby give my recommendation to the moving in the Tamil Nadu Legislative Assembly, of the Demand for Further Grants for the year 1989-90.”

7. முதல் துணை நிதிநிலை அறிக்கை, 1989-90—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1989-90 ஆம் ஆண்டுக் கான செலவு குறித்த முதல் துணை நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது விவாதம். பேரவையின் விதிகளின்படி இன்று விவாதமும் அதற்கான பதிலுரையும் 1.00 மணிக்கு முடிந்து மானியக் கோரிக்கைகள் வாக்கெடுப்புக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். முதலில் விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பவர் பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி.

அதற்கு முன்னால் ஒரு சிறு அறிவிப்பு. இந்த விவாதத்தில் “A member can only say whether the Supplementary Demand is necessary or not.” அது தொடர்பாக இன்னொன்றையும் படித்துவிடுகிறேன்.

1990 சனவரி 25] [பேரவைத் தலைவர்]

“The debate on the supplementary demands for grants is confined to the items constituting the same and no discussion can be raised on the original grants nor on the policy underlying them save in so far as it is necessary to explain or illustrate the particular items under discussion. In respect of schemes which have already been sanctioned in the main Budget, no discussion on any question of principle or policy is allowed. As regards demands for which no sanction has been obtained, the question of policy has to be confined to the items on which the vote of the House is sought. General grievances cannot be ventilated on a supplementary grant. A member can only say whether the supplementary demand is necessary or not.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : Point of order மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி நிலை அறிக்கையானாலும், துணை மானியக் கோரிக்கையானாலும் இதுவரை நம்முடைய உறுப்பினர்கள் பொதுவான சில கருத்துக்களையும் பேசுவது உண்டு. தாங்கள் படித்தபடி பேசுவதானால் விவாதம் இல்லாமலேயே அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது என்னுடைய சொந்தக் கருத்தல்ல. Practice and Procedure of Parliament by M.N. Kaul and S.L. Shakhder பக்கங்கள் 611—612

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இப்போது என்ன படித்தீர்கள் என்றே தெரியவில்லை. நீங்கள் என்ன படித்தீர்கள் என்று தெரியாமல் நான் என்ன சொல்வது. நீங்கள் தமிழில் சொன்னால் எனக்குப் புரியும்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விளக்கமாகச் சொல்லிவிடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வீரையன் அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய பதில். ஆங்கிலத்தில் படித்ததால் அது பலருக்குப் புரியவில்லை என்ற கோரிக்கையை அன்புடன் ஏற்றுக் கொண்டு மிக முக்கியமான, ஆணித்தரமான 2 பகுதிகளை மட்டும் மொழி பெயர்த்துச் சொல்கிறேன்.

10-40 மணி

இந்த விவாதத்தில் தங்களுடைய பொதுவான குறைபாடுகளை—மணிமுத்தாறு அணையில் தண்ணீர் திறந்து விடுவது போன்ற செய்திகளை இதில் திணிக்க வேண்டாம்—பொதுவான

[பேரவைத் தலைவர்]

[1990 சனவரி 25]

கோரிக்கைகளை இதிலே எடுத்து வைக்க வேண்டாம். இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளில் தரப்பட்டிருக்கிற பகுதிகள் தேவையா இல்லையா என்பதை மட்டும் இங்கே ஆணித்தரமாக வாதிட வேண்டும் என்பதுதான் அந்தப் பகுதி.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி நிலைபற்றிய கோரிக்கைகள் ஆனாலும், துணை மானியக் கோரிக்கைகளானாலும் இந்த நிதி தேவைதானா தேவையில்லையா என்று இதுவரை யாரும் வாதிட முடியாது. காரணம் இந்த நிதி இந்த அவையிலே வழங்கப்பட்டால்தான் அந்தத் துறையே செயல்பட முடியும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் விவாதம் இல்லாமலேயே — வேறு ஒன்றுமே பேசமுடியாமலேயே — விவாதிக்கப்படுமானால், இங்கே பேசுவதற்கு வேறு பொருளே இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தேவையா தேவையில்லையா என்று இரண்டே வரியிலே பதில் சொல்லிவிட்டால் விவாதம் ருசிகரமாக இருக்காது. சொல்ல வேண்டியவற்றை உறுப்பினர்களாலே சொல்லவும் இயலாது. ருசிகரமான விவாதம் பட்ஜெட் உரையிலோ அல்லது கவர்னர் உரையிலோ மட்டும் இருந்தால் போதும் என்று தாங்கள் சொல்லக்கூடும். ஆனால் தேவை அல்லது தேவையில்லை என்று சொல்லும் போதும், ஏன் தேவையில்லை என்பதற்கான காரணங்களையும் சொல்ல வேண்டும். தேவை என்கிறபோதும் ஏன் தேவை என்பதற்கான காரணங்களையும் சொல்ல வேண்டும். ஆனால், தாங்கள் படித்த வாசகங்களின்படி காரணங்களைச் சொல்லுவதற்குக் கூட அனுமதி இல்லையோ என்கிற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அதைத் தாங்கள் அவைக்கு விளக்கினால் போதுமானது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன்னாலே கூட துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பல விவாதங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டிருக்கிற துணை மானியக் கோரிக்கைகளில் சில ஐட்டங்களுக்கு நிதி கோரியிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கோரும்போது அந்த நிதி அதிகமாக இருக்கலாம் அல்லது அதை நாங்கள் ஆதரிக்கலாம் அல்லது சிலவற்றிற்கு போதாது என்று சொல்லலாம். இன்னும் சிலவற்றில் புதிதாக கோரிக்கை வைத்து சில ஐட்டங்களுக்கு நிதி கோரியிருக்கிறார்கள். அது அதிகம் என்று சொல்லலாம். ஆகவே, எதையும் சொல்லாமல் ஒரு ...

1990 சனவரி 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதை முற்றிலும் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒரே தொடர் வினா விடையில் இதை அமைக்கச் சொல்லவில்லை. விவாதத்தைச் சுருக்கமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதே நேரத்தில் மானியக் கோரிக்கைகளில் உள்ளவைகளைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள்ளேயே தொடர்புடையதாகப் பேச வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் குறிப்பிட்டேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. மேலும் 190-வது விதியிலே கூட துணை மானியக் கோரிக்கை ஒன்றின் அல்லது கூடுதல் மானியக் கோரிக்கை ஒன்றின் மீதான விவாதம், அதற்குள் அடங்கிய விவரத்திற்குள் மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என்பதாகத் தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பொருள் உறுப்பினர்கள் 10 மணித் துளிகளில் முடிக்க வேண்டும், நீங்களே அவை அறிந்து, கண்டிப்பதன் செயல்படுவீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

*பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கட்டுப்பாடோடு கூடிய அனுமதி கொடுத்து, துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது கருத்துக்களைச் சொல்ல.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்கு முன்னால் பேசுகிற காலத்தில் கூட இந்த அவையில் கட்டுப்பாடுகள் உண்டு. (சிரிப்பு)

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : அனுமதித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து, ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். துணை மானியக் கோரிக்கைகள் அதிக அளவில் வருகிறபோது, பொதுவாகவே ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. முதலில் நீங்கள் சரியாகத் திட்டமிடவில்லையோ என்ற கருத்து வருவதற்கு அங்கே வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மானியத்தின் மீதும் இவ்வளவு தொகை வேண்டும் அதிகப்படியாக வேண்டும் என்று சொல்லுவதன் காரணமாக — முன்பு போட்ட திட்டங்கள் சரிவர நிறைவு பெறவில்லை என்ற கருத்தையும் நீங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறீர்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையிலே பல்வேறு மானியங்களிலே இங்கே தொகை கோரப்பட்டுள்ளது. அதாவது ரூ. 2,48,24,48,000 அளவுக்கு தொகை கேட்டிருக்கிறீர்கள். ஆளுநர் உரையிலே கூட, திட்டங்கள் சரியாகப் போடப் படுகின்றன என்றும் நிதி குறைவாக இருந்தாலும், சரியாக ஒதுக்கப்படுகிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். சென்ற ஆண்டு திட்டச் செலவைக் குறைத்தீர்கள். அதற்குப் பின்னாலே

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி] [1990 சனவரி 25]

ஓரளவுக்கு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னீர்கள். இந்த ஆண்டு அதற்குக் குறையாமல் வைத்துக் கொள்வோம் என்று தான் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

சென்ற ஆண்டுக்குக் குறையாமல் வைத்துக் கொள்வோம் என்று சொல்லுவதன் மூலம் ஒன்றை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறீர்கள் அதாவது சென்ற ஆண்டு இருந்த நிலைவாசிப்படி, சென்ற ஆண்டு இருந்த நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும், இந்த ஆண்டு அதற்குக் குறையாமல் ஒதுக்கப்படுகிற தொகையும், நீங்கள் சென்ற ஆண்டு எட்டியதாகச் சொல்லப்படுகிற டார்டெட்டைக் கூட எட்ட முடியாத அளவுக்குத் தான் திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்கிறீர்கள். இப்போது அதிகப்படியான நிதியைக் கேட்டிருக்கிறீர்களே தவிர எதற்காக என்பது தெளிவாக சொல்லப்படவில்லை. ஒரு துறைக்கு இவ்வளவு என்று தான் சொல்லி இருக்கிறீர்களே தவிர என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்று சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் தான் அதற்குட்பட்டு இங்கே பேச முடியும். ஆகவே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்கள் அந்தக் கட்டுப்பாட்டைச் சற்றுத் தளர்த்தி, காலம் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, பொதுவான ஒரு சில விஷயங்களை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

10.45 மணி

மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் பாசனத் திட்டங்களுக்காக இங்கே துணை மானியத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். பாசனத் திட்டம் என்பதிலே எனக்குக் காவேரி நினைவுக்கு வருகிறது. காவேரிப் பிரச்சினையைப் பற்றி நான் உள்ளே சென்று பேச விரும்பவில்லை. நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் Tribunal கேட்கும் பொழுது அதை Time bound என்று கேட்கிறார்களா இல்லையா என்பதை இந்த அவையிலே தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்சாபிலே நடந்ததைப் போல—அந்த ரவி பியாஸ் நதியிலே அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்தார்கள். Time bound Tribunal என்ற காலவரையறைக்குட்பட்ட டிரிப்யூனல் கேட்டார்கள். அதிலே அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். அதற்குப் பின்னாலே அவர்கள் போராடுகிறார்கள் என்றால், கேட்டதைப் பெற்றுக் கொண்டு மேலும் வேண்டுமென்று தான் போராடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த நிலையில் இங்கேயும் காவேரி பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக Time bound Tribunal கேட்கப்படுமா என்பதை இந்த அவையிலே மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நான் இங்கே முன்வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1990 சனவரி 25] [பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

அடுத்து, தமிழகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக இங்கே பல்வேறு மானியங்களிலே நீங்கள் நிதியைக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். அந்த நிதிகளின் அடிப்படையில், நெய்வேலி சுரங்கத்தைப் பற்றியும், பம்பாயிலிருந்து இயற்கை எரிவாயுவை இங்கே கொண்டு வருவதற்குத் தேவையானதைப் பற்றியும், சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் பற்றியும், கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலை வர வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும், சேது சமுத்திரத் திட்டம் நிறைவேற வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும், ஏதாவது இந்த அவையிலே திட்டங்கள், தீர்மானங்கள் கொண்டு வர இருக்கிறீர்களா என்பதையும் தயவு செய்து நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னைப் பெருநகர விரைவு இரயில் திட்டம் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பம்பாயிலிருந்து பைப் லைன் தமிழ் நாட்டிற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற திட்டத்தைப் பற்றி மத்தியிலே உள்ள அமைச்சரிடத்திலே நானே நேரில் பேசி இருக்கிறேன். தொடர்ந்து கடிதமும் எழுதப்பட்டது. அதற்கு அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் மாண்புமிகு குருபாதசாமி அவர்கள் சாதகமான பதிலை—ஒரளவு சாதகமான பதிலை—எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடிதத்தை நேற்றைக்குக் கூட நான் அவையிலே படித்துக் காட்டினேன். ஆனால் என்னுடைய துரதிருஷ்டம் உறுப்பினர் இங்கே இல்லை.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தகவலுக்கு நன்றி. இது வெறும் தகவலோடு நின்று விடாமல் தொடர்ந்து விரைவிலே வர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இங்கே முன் வைக்கிறேன்.

இதைப் போல, பல்வேறு திட்டங்கள்—தமிழகத்திற்கு வர வேண்டிய திட்டங்கள் அனைத்தும் தீர்மான வடிவிலே இந்த அவையிலே கொண்டு வரப்பட்டு, மத்திய அரசை வலியுறுத்தி அவைகளை வாங்குவதற்கு இந்த அரசு முயற்சிக்குமா என்பதையும் இங்கே தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்தியிலே மிக நெருக்கமான உறவு இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில், மாண்புமிகு அமைச்சர் ஒருவர் அங்கே தமிழகத்தின் சார்பாக இருக்கின்ற இந்த வேளையில், மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரவர்கள் நிச்சயமாக இதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதுவும் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே தீர்மான வடிவிலே போட்டு அது உடனடியாக நிறைவேற்றச் செய்வதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இங்கே நான் முன் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி] [1990 சனவரி 25]

அடுத்து, கல்வி மானியத்திலே ஒருசிலவற்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்வி மேம்பாடு பற்றி கவர்னர் உரையிலே ஒன்றுமே இல்லை என்று சொன்னாலும் கூட நிச்சயமாக இந்த அரசு கல்வி மேம்பாட்டைப் பற்றி கருத்திலே கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இருந்தாலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலேயும், தொடக்கப் பள்ளிகளிலேயும் இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு மருத்துவ சோதனை செய்து, அவர்களுக்குச் சர்ட்டிபிகேட் தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை பட்ஜெட்டிலே நான் வைத்தேன். மாண்புமிகு கல்விமைச்சரவர்கள் மிக்க அக்கறையோடு அதிலே குறிப்பெடுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் இதுவரை அதற்கான ஒரு முடிவும் வரவில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையையெல்லாம் நீங்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எதிர்பாராச் செலவு நிதியத்திலிருந்து ஏராளமான பணம் பல்வேறு மானியங்களுக்கு மாற்றப்பட்டிருப்பதாக இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நானும் அதையெல்லாம் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தேன். ஏறத்தாழ 193½ கோடி ரூபாய் அரசு அலுவலர் ஆசிரியர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

ஆனால் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் ஐந்தாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளின்படியான ஊதியத்தை நிர்ணயித்து அதற்கான நிலுவைத் தொகைகளைத் தருவதற்கு ஏறக்குறைய 400 கோடி ரூபாய்க்கும் மேலே ஆயிற்று என்று சொன்னார்கள். நானும் பார்க்கிறேன், நாள்தோறும் ஒரு போராட்டம்; நாள்தோறும் ஒரு உண்ணாவிரதம். இப்பொழுது கூட ஜேக்ஸ் இயக்கத்தினர் இங்கே நோட்டீஸ் கொடுத்திருப்பதாக நான் பார்க்கிறேன். ஜனவரி 12ஆம் தேதிக்குள் முதல்வரவர்கள் அழைத்துப் பேசவில்லை என்றால் நிச்சயமாகத் தமிழகம் தழுவிய போராட்டம் நடக்கும் என்று அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு திருத்தம். அது ஜனவரி 12 ஆக இருக்காது.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நன்றி. பிப்ரவரி 15ஆம் தேதியிலிருந்து தமிழகம் தழுவிய போராட்டம் நடக்குமென்று ஆசிரியர்கள், அரசு அலுவலர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு பதட்ட நிலையை உருவாக்கும் என்பதால் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் 400 கோடி ரூபாய்க்குக் கணக்கு இருக்கிறதோ இல்லையோ, நிச்சயமாக அவர்களுடைய முரண்பாடுகள் தீர வேண்டும், அவர்

1990 சனவரி 25] [பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

களுடைய குறைபாடுகள் தீர வேண்டுமென்ற அளவிலே உடனடியாக அவர்களை அழைத்துப் பேசி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதையும், அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டுமென்பதையும் இந்த நேரத்தில்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, பிப்ரவரி 1 ஆம் தேதி முதல் அவர்களை அழைத்துப் பேசுவதாக ஏற்கெனவே அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு இப்படியொரு கண்டிஷன் போட்டு, போராட்டம் நடத்துவதாக இருந்தால் அதை உறுப்பினர் ஒத்துக்கொள்கிறாரா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

10-50 மணி

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அனைத்து அரசு கல்லூரி ஆசிரியர்கள் கழகத்தின் சார்பாக ஒரு இயக்கத்தின் மாநில பொதுச் செயலாளராக இருந்தவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். போராட்டங்களில் எங்களுக்கு உடன்பாடு இல்லை. அநாவசியமாக மாணவர்கள் பாதிக்கப்படுவதை நாங்கள் விரும்புவது இல்லை. ஆனால், வேறு வழியில்லாமல் அவர்கள் போராட்டங்களில் இறங்குகிற அளவிற்கு அரசு நடந்து கொள்வது சரியாக இருக்காது என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு உங்கள் மூலமாகக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி எங்கு தெய்வதிகாமணி : தலைவர் அவர்களே, அவர் முன்னாள் செயலாளராக இருந்ததாக குறிப்பிட்டார். அப்போது ஜாக்ம. போராடுகிறபோது அந்த கோரிக்கைக்கு ஆதரவாக ஏதாவது தெரிவித்திருக்கிறாரா என்று தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் அந்தக் காலத்தில் செயலாளராக இருந்தபோது மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் போராட்ட களத்தில் இறங்கி நின்று இருந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் அந்தக் கருத்திலே இருக்கிறார்களா என்பதை இந்த அவைக்கு அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி எங்கு தெய்வதிகாமணி : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் வைத்திருக்கிற கோரிக்கையை இந்த அரசு நிறைவேற்றி இருக்கிறது. அவர்கள் முன்பு மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இணையான ஊதியம் கேட்டார்கள். அதைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிரச்சினைகளைப் பேசி தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர்

[டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி] [1990 சனவரி 25]

அவர்களும், இந்த அரசும் விரும்புகிறது. அப்போது அவர்கள் போராடுகிறபோது அந்த நியாயமான காரணத்திற்கு அனுதாபம் கூட தெரிவிக்காமல், வேண்டுமென்றுகூட தெரிவிக்காமல், போராட வேண்டாம், வேண்டுமென்று கூட சொல்லாதவர்கள், இப்போது அவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுவது ஏன் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு சிறிய இடையீடு. நீங்கள் இரண்டுபேரும் போராட்டக் களத்தில் இருந்தவர்கள் என்பது மட்டுமல்ல. நானும் போராட்டக் களத்திலே இருந்தவன். 1978 வாக்கிலே மூன்று தடவைகள் சிறைச்சாலையிலே இருந்திருக்கிறேன்.

திரு. சா. பீடர் ஆல்போன்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். வர வர அமைச்சர்கள் பதில் சொல்கிற அமைச்சர்களாக இல்லாமல் கேள்வி கேட்கிற அமைச்சர்களாக மாறி வருகிறார்கள். அவர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இலக்கணத்திலே கேள்வி கேட்பதும் ஒரு விடை என்று இருக்கிறது. (சிரிப்பு).

திரு. சா. பீடர் ஆல்போன்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள் எல்லோரும், முதலமைச்சர் உள்பட தாய் உள்ளத்தோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும். தாய் புரிந்து கொள்வாள், தாரம் கேள்வி கேட்பாள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது Point of order-இல் வராது.

பேராகிரியர் க. பொன்னுசாமி : தலைவர் அவர்களே போராட்டங்கள் நடைபெற வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் அல்ல நாங்கள். போராட்டங்கள் தவிர்க்கப்பட இயலாத நிலையில் நடைபெற்று தமிழகத்திலே பதட்ட நிலை வரக்கூடாது என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் தான் சொல்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, இடையிலே வருகிற குறுக்கீடுகள் என்னுடைய நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குறுக்கீடுகளுக்கும் சேர்த் டிஃதான் 10 மணித்துளிகள்.

நியுபேராகிரியர் க. பொன்னுசாமி : தலைவர் அவர்களே, இது பாயமான தீர்ப்பாக இருக்காது என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்குமறுது.

1990 சனவரி 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீர்ப்புகளை விமர்சிக்க மாட்டீர்கள் என்றே நம்புகிறேன்.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து, இலவச அரிசி தருவது பற்றி நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பாலித்தீன் பை வாங்கினோம் என்று 25 இலட்சம் ரூபாயும், 83 இலட்சம் துணிப்பைகள் வாங்கினோம் என்று ஒரு கோடி ரூபாயும் செலவழித்து இருக்கிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட செலவினங்களை தயவு செய்து நீங்கள் குறைத்துக் கொண்டு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு வழங்குகிற அரிசியின் விலையைக் குறைக்க முடியுமா என்ற கருத்தை நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, குடும்ப அட்டைகள் அச்சிடுவதற்கும், பணியாளர்களுக்கு (மணியடிக்கப்பெற்றது) ஐந்து மணித் துளிகள் எனக்கு போதும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கண்டிப்பாக ஒரு மணித் துளி மட்டும் தான் வழங்கப்படும்.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : அதற்காக ஏறத்தாழ 61 இலட்சத்து 74 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அட்டைகள் எந்த வீட்டிற்கும் சென்று சேரவில்லை. புதியதாக கேட்டாலும் கிடைப்பதில்லை. இனிமேல் தருவார்களா என்ற நம்பிக்கையும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல வறட்சி நிவாரணத்தைப் பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வறட்சி நிவாரணம் என்று வருகிறபோது உண்மையில் எங்கே வறட்சி இருக்கிறது என்று தெளிவாகக் கண்டறிந்து ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமே தவிர, ஒரு சில இடங்களில் நடைபெறுவதைப் போல தவறான நடவடிக்கைகள் இருக்கக்கூடாது. அடுத்து, வெள்ள நிவாரணம் பற்றிச் சொல்லும்போது, உள்ளப்படிகே என்னுடைய பகுதியில் வெள்ள நிவாரணப் பணிகள் ஓரளவிற்கு நடந்தன. அங்கே தான் வெள்ளம் வந்தது. தேர்தல் முடிந்த அன்றிலிருந்து மழை பெய்து ஆறுகள், குளங்கள் உடைப்பெடுத்து, நாங்கள் கேட்ட போது ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டது. மிகச் சிறு தொகை. அது போதாத காரணத்தால் உடைபட்ட ஆறுகள், குளங்கள் இன்னும் அடைக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, நீர் சேதாரம் அடைகிற அளவிற்கு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வாக்கியத்தை முடிக்கலாம். பேராசிரியர் வாக்கியத்தை முடிப்பதில் வல்லவர். (சிரிப்பு)

[1990 சனவரி 25]

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : தலைவர் அவர்களே, வாக்கியம் தொடர் வாக்கியமாக இருக்கிறது. ஒரே ஒரு நிமிடம் அதிகமாகத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த உறுப்பினரை அழைத்து விடுவோம், முடித்து விடுங்கள்.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : தலைவர் அவர்களே, கிராம குடிநீர் அபிவிருத்திக்கு அதிகமாக நிதியை ஒதுக்குங்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே சிப்காட் தொழிற்பேட்டை ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து தாருங்கள், ஸ்கூல் பில்டிங்ஸ் ஒன்றுமில்லை, அதையெல்லாம் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, காவல் நிலையங்களில் மேசை, நாற்காலிகள் கூட இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஸ்டேஷனரிஸ் வேண்டுமென்றால் நீங்கள் வாங்கிக் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்து விடுகிறேன்.

10-55 மணி

திரு. அ. இரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1989-90 ஆம் ஆண்டு முதல் துணை மதிப்பீட்டிற்கு 587 கோடியே 87 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சி நடைபெற்றபோதும், இது போன்ற துணை மதிப்பீடு வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சி நடைபெற்றபோதும் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பொண்ணு ஊருக்குப் புதுசு என்பதைப் போல, உறுப்பினர் புதிதாக வந்திருக்கிற காரணத்தால், ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் சரியாக திட்டமிடாத காரணத்தால், துணை மதிப்பீடு வைத்திருப்பதைப் போல, அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும், அது தவறான கருத்து என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் முதல்வரானதற்குப் பிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உதயமானதற்குப் பிறகு என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எதிர்க்கட்சி வரிசையில் தலைவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் சபையிலே வந்து நின்று கேட்டால், ஒரு உற்சாகமாக, மகழ்ச்சியாக, பூரிப்பாக பலரும் பதில் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆனால் சென்னை கடற்கரையிலே நிற்குகொண்டு பதில் சொல்ல முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் சட்டமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலே இன்றைக்கு அவைகள் பிரசுரம் ஆகியிருக்கின்றன. குறிப்பாக என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது இந்த ஆட்சியில் என்று கேட்டதற்காக நான் விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடுகள்.)

1990 சனவரி 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வரிக்கு வரி மறுப்பு வேண்டாம். பொதுவாகப் பேச வேண்டாம். மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேசங்கள்.

திரு. அ. இரகுமான்கான் : என்ன சாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று கேட்பவர்களுக்கு பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஓய்வு ஊதியம் பெற்றிருக்கக்கூடியவர்களுக்கெல்லாம் 100 ரூபாய் பொங்கல் பரிசாக கழகத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் அரசு, தி.மு.க. அரசு அறிவித்திருக்கிறதே, இது ஒரு காரியமும் செய்யாததற்கு அடையாளமா. இதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு துணை மானியத்திலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ இவைகளுக்கு 2.07 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப் போலவே என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்பவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். ஓய்வுதியம் பெறுபவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியத்தை உயர்த்தியதினாலே, 250 ரூபாயிலிருந்து 300 ரூபாயாக ஆக்கியதினாலே, 70 கோடி ரூபாய் இந்த துணை மானிய மதிப்பீட்டிலே நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையாக மாநில அரசு ஊழியர்களுடைய சம்பள விகிதம் அதிகப்படுத்தப்பட்ட காரணத்தாலே, 120 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தக் காலத்திலே கேட்டார்கள். என்.ஜி.ஓ.-க்களுடைய மனைவிமார்கள் ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டலிலே தங்க வில்லையா, பட்டுச்சேலை உடுத்தவில்லையா, டெம்பரரி லேபரர்களாக இருப்பவர்கள், ஏழை எளியவர்களுடைய சம்பளத்தைப் பார்க்கக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். சிவ இளங்கோ போன்றவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தால், தற்கொலை முயற்சி செய்வதாக வழக்கு போட்டார்கள். போராட்டம் நடத்தினார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உதயமானதற்குப் பிறகு, மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இணையாக மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் வழங்க, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டிலே ஏறத்தாழ 120 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதிலே இன்னும் போதவில்லை என்ற பிரச்சினை இருக்கலாம். அதைப் பேசித் தீர்ப்பதற்கு எங்களுடைய முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். கடற்கரையிலே நின்று பேசுகிறவர்களைக் கேட்கிறேன், இது சாதனையா இல்லையா ?

அதைப்போலவே இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இலவசக் காலணித் திட்டம், எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டம். கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்ததற்குப் பிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இதைக் கைவிட்டுவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். இங்கேயிருக்கக்கூடிய

[திரு. அ. இரகுமான்கான்] [1990 சனவரி 25]

துணை மதிப்பீட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் படித்துப் பாருங்கள். நான் சப்ஜெக்டிலேயிருந்து, பிரச்சினையிலேயிருந்து பொதுவாகவோ, அல்லது வேறு எங்கோ சென்று பேசவில்லை. துணை மதிப்பீட்டிலே இருக்கிறது. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கொண்டுவந்த இலவசக் காலணித் திட்டம் கைவிடப்படவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால், அது தொடர்கிறது. ஏறத்தாழ 3.17 கோடி ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் தேர்தலிலே பொய்ப்பிரசாரம் நடைபெறுகிறது. பொய் சொல்லலாகாது பாப்பா என்று பாரதி சொன்னார். ஆனால் சில பாப்பாக்கள் வெளியே பொய் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே, இன்னொன்றையும் நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்காக இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவோ பலகாரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. நான் சொல்வது பொதுவான பிரச்சினை அல்ல, துணை மதிப்பீட்டிலே இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், நான் சப்ஜெக்டை விட்டுப் பேசுவதாக கருதக்கூடாது. இந்த 95 மேல்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு ரூ. 51.65 லட்சம் துணை மதிப்பீட்டிலே ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

இதிலே ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால் விவரம் தெரியாதவர்கள் எல்லாம் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன். காரணம் அரசாங்கம் ஒரு ஜி.ஓ. வெளியிட்டது. அதிலே மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. மேல்நிலைப்பள்ளியிலே யார் பெயிலானாலும் ஒரு குரூப்பிலோ, அல்லது ஒரு பாடத்திலோ பெயிலானாலும் அவர்கள் என்ஜினியரிங் காலேஜிலோ, அல்லது மெடிக்கல் காலேஜிலோ சேருவதற்கு வசதியாக, பழையபடி, அந்த சப்ஜெக்டில் மறுபரீட்சை எழுதுவதற்கு வாய்ப்பை அளிக்கின்ற வகையிலே 35 சதவீதம் வாங்கியவர்கள் எல்லாம் பரீட்சை எழுதலாம் என்று அரசாங்கம் ஜி.ஓ. போட்டிருக்கிறது.

11-00 மணி

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இரகுமான்கான் அவர்கள் சிறு சேமிப்பினுடைய துணைத் தலைவர். இந்தப் பக்கம் இருக்கும்போது, எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கும்போது எப்படி பேசினார் என்பதை ரொம்ப கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டிருந்தவன். இன்றைக்கு மிக சிரமப்பட்டு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். நானும் அந்த சிரமத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் கடற்கரையிலே பேசியவருக்கு நான் பதில் சொல்கிறேன் என்பதும் பாப்பாக்கள்

1990 சனவரி 25]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

என்று ஆரம்பித்து, இப்போது அரசினுடைய ஆணையைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் இந்த துணை மதிப்பீட்டிலேதான் வருகிறது. ஏனென்றால் ஜி.ஓ. வெளியிடுவதற்குக் கூட செலவாகும். அந்தச் செலவிலேதான் வருகிறது. அந்த விதியிலே நான் உங்களுக்கு விளக்குவதற்காகச் சொல்கிறேன். அரசாங்கம் போட்ட அந்த ஜி.ஓ. அரசாணையிலே, இருந்த அந்த தவறைத்தான் அன்றைக்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்டதே தவிர, அந்த அரசாணை இல்லை என்று சொன்னால் அந்தப் பிரச்சினையே இல்லை. பத்திரிகையிலே எல்லாம் வந்திருக்கிறது. அரசாணையில் ஏற்பட்ட குழப்பம்தான். குழப்பம் இல்லையென்றால் விட்டுவிடுகிறோம். அதில் ஒன்றும் பிரச்சினை கிடையாது. வாதத்திற்கு வாதம் வாதிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்குப் பதில் சொல்வதற்கு நிச்சயமாக நாங்களும் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. அ. இரகுமன்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இங்கே இருக்க கூடிய சுகேதரர் இராதா அவர்களைப்பற்றி, இன்றைய பொழுது வரைக்கும் எனக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுகின்ற விதத்தில் நம்முடைய இராதா அவர்களைப் பற்றி நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர் சொல்கின்ற விதம் வாதம் வரும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். அந்த அம்மா பேசி அந்தப் பேச்சு பத்திரிகையில்.....(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : செய்தியை மட்டும் பேசுங்கள்.

திரு. அ. இரகுமன்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேல்நிலைப் பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் 35 பர்சென்ட் இருந்தாலே பரீட்சை எழுதலாம் என்ற ஜி.ஓ. அரசாங்கத்தின் சார்பாக வந்ததைப் பார்க்காமல், 55 பர்சென்ட் இருந்தால்தான் பரீட்சை எழுதமுடியும் என்ற அறிக்கை விட்டு, அமைச்சர் வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு, பெரிய இடத்து பிள்ளைகளுக்கு மட்டுமே செய்யப்பட்டிருக்கக் கூடிய ஒரு ஏற்பாடு மாதிரி, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு தந்தை பெரியாரின் வடிவத்திலே வந்து இங்கே சேவை செய்வது மாதிரி ஒரு அரசாங்க அறிக்கையை, ஒரு அரசாங்க உத்தரவைப் படிக்காமல் செய்திருக்கிறார். அறிக்கை விட்டதேதிக்கு முன்பாகவே ஜி.ஓ. வந்துவிட்டது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவர் அவர்களே, அதை நான் மறுக்கிறேன். அரசு அதை வெளியிடுகிற அன்றைக்கே அரசு அதிகாரி ஒருவர் ஜி.ஓ.-வை பற்றி எழுதியிருக்கிற கடிதம் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) நான் பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறேன். பொறுப்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1990 சனவரி 25]

பேற்றுக்கொண்டுதான் நான் சொல்கிறேன். அரசு அதிகாரியே தெரிவித்திருக்கிறார். இத்தனை சதவீதம் மார்க்குகள் இருந்தால்தான் பரீட்சை எழுதமுடியுமென்று. மாற்றியிருந்தால் நிச்சயமாக அதை நான் வரவேற்கிறேன், ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதனால் நீங்கள் யாரையோ தாக்கவேண்டுமென்பதற்காக மட்டும் ஏதோ விவரம் சொல்கிறீர்கள். (குறுக்கீடு).

திரு. அ. இரகுமான்கான் : எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர் அந்த ஜி.ஓ.-வை படிக்க முடியாத அளவிற்கு யாரோ எழுதிக் கொடுத்ததைப் பேசி தமிழ்நாட்டு அரசியலில் குழப்பம் உண்டாக்கக் கூடாது. அதைத்தான் நான் சொல்ல வருகிறேன். கல்வியமைச்சர் ஒரு அறிக்கை விட்டிருக்கிறார், உடனடியாக,

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எழுந்து நின்று பேசுகின்றபோது அவர் பேசிய கருத்துக்குப் பின்னாலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பதில் சொல்லலாமே. அவருடைய அந்தஸ்தை அவர் புரிந்திருப்பார் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. அ. இரகுமான்கான் : அவர் என்னுடைய பழைய நண்பர். எல்லாவிதத்திலும் அவருடைய அந்தஸ்தைப் பற்றி அந்தக் காலத்திலேயே எனக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இரகுமான்கான் அவர்களுக்கு 2 மணித் துளிகள்தான் இன்னும் இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவர் அவர்களே, துணை மதிப்பீடு போய் இப்போது வாதம் என்னுடைய பிரச்சினையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. (சிரிப்பு) பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து குறை சொல்ல வேண்டும், தாக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் இதை அரசியல் ஆக்கவேண்டாம். கருத்துக்கள் சொல்ல வேண்டிய நேரத்தில் கருத்துக்கள் சொல்லுவதுதான் நல்லது.

திரு. அ. இரகுமான்கான் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்லிய பிரச்சினைக்கு இந்த அளவிலே அதை ஒரு வாதப் பெர்ருளாக ஆக்காமல், அடுத்து தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சர் ஆனதற்குப் பிறகு இப்போது கழக அரசு என்ன செய்தார்கள் என்பதற்காகத்தான் இந்த விளக்கம். *Veterinary and Animal Science University உலகத்திலேயே இதுதான் இரண்டாவது, இந்தியாவிலே இது தான் முதல். இன்னும் சொல்லப்போனால் அதைப் போலவே

1990 சனவரி 25] [திரு. அ. இரகுமான்கான்]

அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் பெயரால் வேளாண்மைக் கல்லூரி, இவைகள் எல்லாம் செய்யக் கூடிய காரியங்கள் தப்பானவைகளா? வரவேற்கக்கூடாதவைகளா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இன்னொன்றை தெரிவித்து என்னுடைய பேச்சை முடிக்க விரும்புகிறேன். குறிப்பாக காவிரிநீர் பிரச்சினை யில் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்கிறார்களே. நேற்றுதான் முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லா விளக்கத்தையும் கொடுத்தார்கள்.

11-05 மணி

இது எல்.ஐ.சி. பில்டிங்கையே சோற்றிலே புதைக்கிற வேலை மாதிரி பெரிய பொய் பிரச்சாரம் நடக்கிறது. அதைப்போலவே மாநகராட்சி தேர்தலுக்கு பல காரணங்கள் சொல்லி 13 வருஷங்களாக நீட்டித்துக்கொண்டே வந்தார்கள். போட்டோ ஐடென்ட்டி கார்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று, மழை பெய்தது, மகனிருக்கு ஒதுக்கீடு என்று பல காரணங்களைச் சொல்லி நீடித் துக்கொண்டே வந்தார்கள். அதைப்போலவே கூட்டுறவுத் தேர்தலும் நடக்கவில்லை, பல காரணங்களைச் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது செப்டம்பர் 30-க்குள், 1990-ல் தேர்தல் நடத்தப்படும் என்று டேட் பிக்ஸ் பண்ணி சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனாலும் 13 வருஷங்களாக நீங்கள் என்ன பண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்கள், ஆகையினால் இன்றைக்கு சாத்தான் வேதம் ஒதுகிறது என்று சொல்வதைப் போல, ஊமைப்பெண், தேன்குழலி என்று தன்னைச் சொல்லிக்கொள்வது போல கையாலாகாத நபர்கள் இன்றைக்கு பொய்ய் பிரச்சாரம் செய்வதற்காக இதுபோன்ற காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லி, நேரம் இதுவே போதும் என்று கருதி நன்றி தெரிவித்து உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த உபமானியக் கோரிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். (குறுக்கீடு) மைக்கைப் போட்டிருக்கிறார்கள். எனக்குத்தான் தொண்டை கட்டிப் போச்சு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சொக்கர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். எல்லா ஏற்பாடுகளும் நாங்கள் செய்திருக்கிறோம். அக்காவுக்குத்தான் தொண்டை கட்டியிருக்கிறது.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : உபமானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல நினைக்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1990 சனவரி 25]

இந்த உப மானியக் கோரிக்கையில் கிட்டத்தட்ட 500 கோடிக்கும் மேற்பட்ட ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 1961-லே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருந்தார்கள். மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இருந்தார்கள். அன்றைக்கு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஆளுகட்சியினுடைய தலைவராக இருந்தபோது 100 கோடி ரூபாய் கூட வருமானத்தை எட்டவில்லையே என்று சொன்னார்கள். அந்த 100 கோடி ரூபாய் போதாது என்ற நிலையில் கூட எங்கெங்கெல்லாம் அணைகள் கட்ட வேண்டுமோ, எங்கெங்கெல்லாம் தொழிற்சாலைகள் உண்டாக்க வேண்டுமோ, எங்கெங்கு எல்லாம் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமோ அத்தனை திட்டங்களையும் அன்றைக்கு அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்கள்.

ஆனால் இன்றைக்கு வளர்ந்திருக்கக்கூடிய சமுதாயத்திலே நமக்கு எவ்வளவு பணம் இருந்தாலும் கூட எடுக்கக்கூடிய திட்டங்களுக்குப் பணம் போதாத நிலை இருக்கிற காரணத்தாலேதான், இந்த உப மானியக் கோரிக்கையெல்லாம் 500 கோடிக்கும் மேலே ஒதுக்கீடு செய்து இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதிலே மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் நான் எழுந்திருப்பதற்கு முன்பே வேறு எந்த விஷயத்தையும் பேசக் கூடாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். பேசுவதற்கு நான் விரும்பவும் இல்லை, எங்களுடைய கொரடா கூட வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் நாம் பள்ளிக்கூடத்திலே மேம்படுத்துவது என்று எடுத்துக் கொண்டால், 8வது வரைக்கும் இருக்கும் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும் ஆக்குகிறோம். உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக்குகிறோம். அப்படி உயர்த்தும்போது அவர்களுக்கு (குறுக்கீடு) என்ன சார் இப்படி, நான் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை எதற்காக எழுந்திருக்கிறீர்கள்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, 1969-வது ஆண்டு துணை மதிப்பீட்டைக் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். 1960-லே ரூபாயினுடைய மதிப்பு 100 பைசா, இப்போது 1990-லே ரூபாயினுடைய மதிப்பு 10 பைசா தான்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, நான் 1969 ஜப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தவறாகப் புரிந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 61-வது ஆண்டு சப்பிளிமென்டரி பட்ஜெட்டைப் பற்றித்தான் சொன்னேன். அன்றைக்குதான். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்

1990 சனவரி 25] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

இருந்தார்கள். அதனால் ஒரு தலைவர் தெரியாமல் சொல்ல வேண்டாம். அந்தப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளியாக்கும் போது அவைகளுக்கு ஆசிரியர்களையும் நியமித்தார்கள். (குறுக்கீடு). I : m not yielding (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: Point of order ஒன்றும் இல்லை. உட்காருங்கள். திருமதி பொன்னம்மாள், நீங்கள் பேசுங்கள்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : அந்தப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக ஆக்கும்போது அவர்களுக்குத் தேவையான ஆசிரியர்களையும் ஒதுக்கி கொடுப்போமேயானால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பிறகு 1972 என்று நினைக்கிறேன். மாண்புமிகு இன்றைய முதல்வர் அவர்கள் அன்றைய முதல்வராக இருந்தார். வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு தாட்கோ திட்டத்தின் மூலமாக, 50 ஆயிரம் வீடுகளோ என்னவோ கட்ட வேண்டுமென்று ஒரு நிலையை உருவாக்கினார்கள். அரிசன மக்களுக்காக. அந்த நிலையை நான் வரவேற்கிறேன். அதிலும் கூட 30 ஆயிரம் வீடுகள் தான் கட்டப் பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு தாட்கோ திட்டமே இல்லாமல் இருப்பது மிக வேகத்தை அளிக்கக் கூடிய ஒன்று. உங்கள் காலத்திலே கொண்டு வந்தது. மீண்டும் உங்கள் காலத்திலே அந்த தாட்கோ திட்டத்தை மறு பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருவீர்களேயானால் அரிசன மக்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

இப்போது பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாக கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திலே பேசியிருக்கிறேன். பஞ்சாயத்து தலைவர்களே காண்டிராக்டர்களாக இருந்தால் அந்த வேலை எப்படி நடக்கும். அந்த வேலை ஒழுங்காக நடக்கவில்லை என்று சரியாக சிமெண்ட் போன்றவைகள் இல்லை என்று எந்த அதிகாரிகள் சொல்ல முடியும்? இந்த 40 ஆயிரம் அல்லது 45 ஆயிரம் வீடுகளை கட்டுகிறோம். அவைகளை பஞ்சாயத்து தலைவர்களால் கட்டப்படுவது சரியாக இல்லை. நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அதை மீண்டும் மீண்டும் இந்த அவையிலே சொல்கிறேன். முதல்வர் அவர்களும் மற்ற சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரும் இதை பரிசீலனை செய்து தாட்கோ மூலமாகவே அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்து ரூரல் ஹவுசிங் ஸ்கீம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதில் பல ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. அதிலே முதலிலே 2,500 ரூபாய் கொடுத்தார்கள்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1990 சனவரி 25]

பிறகு 4,000 ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு 6,000 ரூபாய் கொடுத்தார்கள். நான் ஏற்கெனவே முந்தைய அரசாங்கம் இருக்கும்போதே இதுபற்றி சட்டமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். அதாவது அந்த வீடுகள் முழுவதுமாக கட்டப்படாமல் பல வீடுகள் பாதியிலேயே நிற்கின்றன. ஏற்கெனவே இருந்த குடிசை வீடுகளும் போய் புதிதாக கட்டப்படுகிற காரை வீடுகளும் முடிக்கப்படாமல், பாதி கட்டப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது என்று சொல்லி 72 இலட்சம் ரூபாய் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டது. அந்த சாங்ஷன் செய்யப்பட்டபணம் இதுவரைக்கும் அந்த இலாக்காவிற்குச் சென்றடையவில்லை. எனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிலே கவனம் செலுத்தி அரைகுறையாகவிருக்கின்ற கட்டிடங்களை முழுவதுமாக கட்டிக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று நீர்ப்பாசனம், அதற்கும் நாம் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இருந்தாலும்கூட நீர்ப்பாசனத்தின் மூலமாக ஏற்கெனவே கட்டப்பட்ட அந்த அணைகளில் எல்லாம் வரத்துக் கால்வாய் கட்டப்படாமல் அதாவது கால்வாய்களில் சப்ளை சானல் கட்டப்படாத காரணத்தினாலே இன்றைக்கு அந்த மழையிலிருந்து தேங்கக்கூடிய தண்ணீர், டேமிலே தேங்கக்கூடிய தண்ணீர் எங்கேயோ கீழே போய் மீண்டும் வையையிலே விழுகிறது என்று எங்கள் ஜில்லாவிலே பல குறைபாடுகள் சொல்கிறார்கள். எனவே இதையெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு தாக்கீது அனுப்பி அவர்கள் சென்று நேரடியாகப் பார்த்து வரச் செய்து, எங்கேயெல்லாம் பணம் செலவழித்து அரசு டேம்கள் கட்டியிருக்கிறதோ எந்த டேம்களில் தண்ணீர் தேங்காமல் ஸ்கேட்டாக வெளியில் செல்கிறதோ அங்கெல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11-10 பணி

அடுத்தபடியாக தொழில் துறை. நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை நான் ரொம்ப பாராட்டுகிறேன். காரணம் அவர்கள், தொழில் பற்றி கேள்வி கேட்கும்போது நிலக் கோட்டை தொகுதியை என்னுடைய உள்ளத்திலே நிறுத்தியிருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். 'என்னுடைய உள்ளத்திலே நிறுத்தியிருக்கிறேன். அங்கே நிச்சயமாக ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்கப்படும். என்று சொன்னார்கள். என்னவோ தெரியவில்லை. ஹோம் செக்கரட்டரி பார்த்தார்கள். கலெக்டர் அவர்கள் பார்த்தார்கள். அங்கே ஒரு தொழிற்சாலை இதுவரைக்கும் அமைப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை செய்யவில்லை என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே அதிலே சற்று கவனம் செலுத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியின் போது பெல் நிறுவனம், பெரம்பூர்

1990 சனவரி 25] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

கோச் பாக்டரி என்று தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்த காரணத்தினாலே தான் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் அங்கு பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தச் சூழ்நிலையிலே ஒரு வேலை வாய்ப்பை அளிக்கக்கூடிய அளவிலே இந்தத் தொழில்கள் அமைய வேண்டும் என்பதையும், எப்படியாவது நிலக்கோட்டைக்கு ஒன்றை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் மக்கள் சார்பிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நான் திருமதி பொன்னம்மாள் அம்மையார் அவர்களிடத்திலே இதைச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு கூட்டத்திலே கூட, ஒரு அரசு விழாவிலே கூட அந்த உறுதியை அளித்திருக்கிறேன். இப்பொழுது என்னையும் கட்டுப்படுத்துகின்ற வகையில் அந்த உறுதியை அளிக்க விரும்புகிறேன். வருகிற வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிலக்கோட்டை தொகுதியில் கண்டிப்பாகத் தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கு ஒரு திட்டம் தீட்டப்படும். இப்படி நான் இங்கே சொன்னால் தான் அதை அதிகாரிகளும் எடுத்துக் கொண்டு, நானும் அதிலே கட்டுப்பட்டவன் ஆவேன். நிச்சயமாக அதை எதிர்பார்க்கலாம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : ரொம்ப நன்றி. மக்கள் சார்பிலே நன்றி. (குறுக்கீடு) தொண்டை சரியில்லை. இந்த ஆட்சியில் குடிநீர் பிரச்சினையை தீர்த்தாக வேண்டும். ஏனென்றால் நானும் ஒரு பெண். அதுவும் ஹரிஜன சமுதாயத்திலே பிறந்தவன். தண்ணீர் இல்லாமல் இந்தப் பெண்கள் அலைகின்ற அலைச்சல் இருக்கிறதே, அதைப் பார்க்க மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நாம் போர் போடுகின்றோம். 100 அடி, 150 அடி போடுகின்றோம். அங்கே கிரவுண்ட் வாட்டர் இல்லை அந்த கிரவுண்ட் வாட்டர் இல்லாத காரணத்தினாலே கொஞ்சம் தண்ணீர் இருந்தால் கூட சில மாதங்களிலே தண்ணீர் இல்லாமல் வற்றிப் போய்விடுகிறது. எனவே அவர்கள் எங்கும் செல்ல முடியவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையிலே தயவுசெய்து எங்கெங்கெல்லாம் தண்ணீர் ஸோர்ஸஸ் இருக்கிறதோ, அந்த ஸோர்ஸைப் பார்த்து அங்கே பெரிய இராட்சஸ கிணறுகளைப் போட்டு, அந்தக் கிணறுகளின் மூலமாக குழாய்களை அமைத்து, காம்ப்ர ஹென்ஸ் ஸ்கீம்—கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்தின் மூலமாகச் செய்வதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்தால் தான் இந்தக் குடிநீர்ப் பிரச்சினையை நாம் தீர்க்க முடியும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது.) உட்கார்ந்து கொள்கிறேன். 4 மணித்துளிகள். நீர்ப் பாசனத்திற்காக என்னுடைய தொகுதிக்கு அவர்களை நான் கூப்பிட்டுக் கொண்டே இருக்கிறேன். நிலக்கோட்டைத் தொகுதி மிகவும் மோசமான தொகுதி. நான்கூட அப்போதுசொன்னேன். வறட்சி நிவாரணத்துக்கு நாம் எவ்வளவோ வேலைகள்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1990 சனவரி 25]

கள் செய்கிறோம். அந்த வறட்சியின் போதும் நாங்கள் மிகவும் பாதுக்கப் பட்டுவிட்டோம். இப்பொழுது ஊரிலே எல்லாம் மழை பெய்து, வெள்ளம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நிலக்கோட்டை தொகுதியில் வறட்சி தாண்டவமாடுகிறது. 1982-83 என்று நினைக்கிறேன். அப்போது வையையிலே மிகப் பெரிய வெள்ளம் வந்தது. அந்த மிகப் பெரிய வெள்ளத்தினால் என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு பகுதி முழுவதும் அடித்துக்கொண்டு போனது. ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் அழிக்கப்பட்டு, அந்தக் கூரைகள் எல்லாம் அழிக்கப் பட்டு மண் சுவரே இல்லாமல் ஆகிவிட்டது. அதையெல்லாம் ஆர். எல். ஈ. ஜி. பி. திட்டத்தின் மூலமாக, ரூரல் அவுசிங் ஸ்கீம் மூலமாக வீடு கட்டுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதுபோன்று இன்றைக்கு விவசாயி களுக்கு கிணற்றிலே தண்ணீர் இல்லை. கிணற்றிலே உண்ணிர் இல்லாத காரணத்தினாலே—ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வெத் துக்கொண்டிருந்தவர்கள் பருத்தி விவசாயம் செய்தார்கள். அந்த பருத்தி விவசாயம் செய்யும்போது அதிலே கூட்டுப் புழுக்கள் பெரிய புழுக்கள் வளர்ந்து அந்த பருத்தி முழுவதுமாக அழிக்கப்பட்டு விட்டது. அவர் கூட நேற்றைக்கு பதில் சொல்லி யிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். அதிலே அந்த விவசாயி களுக்கு ஒரு நிவாரணமும் இல்லை என்று தான் பதில் வந்திருப்பதாக எனக்குத் தெரிகிறது. எனவே மீண்டும் அதை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு எங்கெல்லாம் விவசாயிகள் இந்தப் பூச்சியினால் பாதிக்கப்பட்டார்களோ அவர்களுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்திருந்தால் ஒரு ஆயிரம் ரூபாயாவது மானியம் கொடுப்பதற்கான ஒரு வகை செய்து கொடுத்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பாலங்கள், ரோடுகளுக்காக நம் முடைய முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் 2,100 கோடி ரூபாய் பிரதமராக இருந்து விலகுவதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு கையெழுத்து போட்டார்கள். ஆர்.எல்.ஈ.ஜி.பி.,. என்.ஆர். ஈ.பி. திட்டங்களின் மூலமாக பல் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கிக்கொடுத்த காரணத்தினாலே தான் நாம் ரோடுகளைப் போட்டோம். பாலங்களை நல்ல முறையிலே கட்டினோம். டையாபிளேட், அதாவது அந்தப் பாலங்களுக்குக் கீழே தண்ணீர் போவதைப் பார்த்தால் அது ஆட்டம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும். வேறு எங்கெங்கெல்லாம் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறதோ —நான் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி மட்டும் சொல்லவில்லை— அங்கெல்லாம் என்னினியர் களை வைத்து சர்வே செய்து அவைகளை உடனடியாக இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளை வைத்து இருக்கிறீர்களே இதன் மூலமாகவாவது, அந்த வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1990 சனவரி 25]

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

(11-15 மணி)

இன்றைக்கு, மின்சாரத்தை நாம் உற்பத்தியே செய்யவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போது, மலையைக் குடைந்து அதிலே நீரைப் பாய்ச்சி மின்சாரம் உற்பத்திச் செய்தோம். இன்றைக்கு மின்சார உற்பத்தியே இல்லாத காரணத்தினாலே—நாம் கம்பிகளை மாத்திரம் நீட்டிக் கொண்டே போகிறோம். சுவிட்ச் ஆன் பண்ணவுடனேயே அந்த மின்சார மோட்டார்—பரன் ஆகிவிடுகிறது. 5 ஹார்ஸ் பவர் என்றால் 750 ரூபாய்; 3 ஹார்ஸ் பவர் என்றால் 550 ரூபாய் செலவு செய்து மறுபடியும் காயில் கட்ட வேண்டிய நிலைமை வந்து விடுகிறது. ஆகையால், எங்கெல்லாம் துணை மின் நிலையம் அமைக்க வேண்டுமென்று மக்கள் கேட்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் துணை மின் நிலையம் அமைத்துக் கொடுப்பது அந்த மக்களுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, டாக்டர் அம்பேத்கார் பற்றி மட்டும் ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஏற்கனவே அம்பேத்கார் அவர்களுக்கு இங்கே ஒரு மாவட்டமே அமைத்துக் கொடுத்து எங்களுக்கெல்லாம் பெருமை தேடிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். டாக்டர் அம்பேத்கார் பிறந்தது, ஏப்ரல் மாதம் 14ஆம் தேதி என்று நினைக்கின்றேன். அதுவும் கவர்ன்மெண்ட் ஹாலிடேதான். ஏனென்றால் சித்திரை மாதம் வருகிறது. அதை நீங்கள் கவர்ன்மெண்ட் ஹாலிடே என்று அறிவித்தால் அந்த 14ஆம் தேதியே வருடப் பிறப்போடு டாக்டர் அம்பேத்கார் பிறந்த தின விழாவாக ஊரெல்லாம் கொண்டாடுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய அன்பு தம்பி, சுவாமி சகஜானந்தா பற்றி பேசினார்கள். சுவாமி சகஜானந்தா ஒரு மிகப் பெரிய ஸ்காலர். வடாற்காடு மாவட்டத்திலே, புதுப்பாக்கம் என்ற ஊரிலே பிறந்தவர். அவர்தான் நந்தனார் கல்விக் கழகத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அந்த நந்தனார் கல்விக் கழகத்திலேதான் 1941ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1948ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் மூன்றாம் கிளாசிலேயிருந்து நான் அங்குதான் படித்தேன். என்னைப் போன்று நம்முடைய தங்கராசு அவர்கள் கூட, ஐ.ஏ.எஸ். ஆக இருக்கிறார்கள்; அவர்களும் அங்குதான் படித்தவர்கள். அண்ணன் ராஜாங்கம் அவர்கள் அங்கே வார்டனாக இருந்தவர், நான் படிக்கும்போது இப்படி ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு அவர்கள் கல்வியறிவு கொடுத்து, ஆன்மீகத் துறையிலும் அவர்கள் வளர்வதற்கான வழியைச் செய்தார்கள். அந்தத் தந்தைக்கு நூற்றாண்டு

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1990 சனவரி 25]

விழா 1890-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்கள். 1990ஆம் ஆண்டு வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுக்கு நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடுவதற்கான வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சுவாமி சகஜானந்தாவைப் பற்றி சொன்னார்கள். 1957ஆம் ஆண்டு நானும் அவரும் இந்தச் சட்டசபையிலே ஒன்றாக இருந்தவர்கள். அதுமாத்திரமல்ல. நான் அந்த இடத்திற்கு பல நேரங்களில் சென்று இருக்கிறேன். சகஜாநந்தா அவர்கள் என்னை வரவேற்று இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நம்முடைய அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, இங்கே பரிதி இளம்வழி குறிப்பிட்டதைப் போலவே, நண்பர் இளையபெருமாள் அவர்களும் எனக்கு அறிவுறுத்தி இருக்கின்றார்கள். நிச்சயமாக சகஜாநந்தா அவர்களுடைய நூற்றாண்டு விழாவை இந்த அரசு சிறப்பாகக் கொண்டாடும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திருமதி எஸ். பி. சற்குணம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கையில் பேசுகின்ற வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழக அரசால் அறிவிக்கப்பட்ட திட்டங்களுக்கெல்லாம் நிதிகளை ஒதுக்கீடு செய்வதன் மூலமாக அந்தத் திட்டங்கள் நேரடியாக மக்களுக்குப் பயன் தருவதற்குரிய வகை செய்திருக்கிறது. திட்டங்களுக்குரிய மதிப்பீடுகளை ஒதுக்கீடு செய்வதன் மூலமாகத்தான் அந்தத் திட்டங்கள் நேரடியாக மக்களுக்குச் சென்று அவர்கள் பயன் அடைந்து இந்த அரசினுடைய பெருமையை உணருவதற்கு வழிவகை செய்யப் பட்டிருக்கின்றது.

குறிப்பாக, முதியோர்கள் ஓய்வூதியத் திட்டம். கடந்த கால ஆட்சியில் 35 ரூபாயாக இருந்தது. அது அண்மையில் குறிப்பிட்ட அளவுக்குத்தான் ஒரு பகுதியில் இருக்கின்றவர்களுக்கு முதியோர்களுக்கும், கைவிடப்பட்ட, ஆதரவற்ற பெண்களுக்கும், விதவைப் பெண்களுக்கும், ஊனமுற்றவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டிருந்தது. அந்த நிதியினை உயர்த்தி 50 ரூபாய் என்று வழங்கி இவ்வளவு பேருக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்த அந்த ஒரு குறியீட்டையும் மாற்றி, 60 வயது முதிர்ந்தவர்கள், ஆதரவற்ற பெண்கள், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள், ஊனமுற்ற பெண்கள், விதவைகள் என்ற நிலையில் இருக்கின்ற அனைத்து வயதைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தில் பயன் கிடைக்கும் என்று ஏற்பாடு செய்து அத்தகைய மக்கள் மத்தியிலே இன்றைக்கு நம்பிக்கைக்குரியவராக நன்றிக்குரியவராக இருக்கின்ற டாக்டர்

1990 சனவரி 25]

[திருமதி எஸ். பி. சற்குணம்]

கலைஞர் அவர்கள், அந்த ஓய்வூதியத்திற்காக வழங்கியிருக்கின்ற நிதினை இந்தத் துணைமானியக் கோரிக்கையில் சேர்த்திருப்பதில் நாளை மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

(11-20 மணி)

அந்த ஓய்வூதியம் இன்னும் பலருக்கு முறைப்படி கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அது கிடைப்பதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் வைக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஓய்வூதியம் தாசில்தார் அலுவலகத்தில் இருந்து தருவதற்குத் தாமதப்படுகிறது. அதைத் தாமதம் இல்லாமல் வழங்கினால் அரசின் கருணையை மக்கள் விரைவில் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

அதைப்போலவே, தமிழக அரசு, குடிசையில் வாழ்கிற மக்களுக்காக அவர்களுக்காக மாடி வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்து, அவர்கள் வெய்யிலில் காயாமல் மழையில் நனையாமல் பாதுகாப்புப் பெறுவதற்கு உத்தரவாதம் தந்த அரசாக கடந்த காலத்தில் இருந்தது. அது இப்போதும் இருக்கிறது. குடிசைப் பகுதிகளின் சீர்தேடுகளைப் போக்குவதற்கும், அங்கே ஏற்பட்டுள்ள பழுதுகளைப் பராமரிப்பதற்கும் நிதிஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிதியின் மூலமாக அங்கேயுள்ள ஒருசில குறைபாடுகளைக் கொண்டிருக்கிற மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் வளத்தைப் பெறுவதற்கு உத்தரவாதம் அளித்த எங்கள் தலைவர் அவர்களுக்கு குடிசைவாழ் மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரிய குடியிருப்புகளுக்கு அடிப்படை வசதிகள் தருகிறபோது, கழிவு நீர்ப் பாதைகளையும் சுத்தம் செய்து, சுகாதார வசதிகளையும் அமைத்துத் தருவதில் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வீடுகளில் கழிப்பறைகள் மிகவும் பழுதடைந்துள்ளன. அவைகளை சுத்தப்படுத்தவேண்டுமென்ற கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த புதுப்பித்தல் பணிக்குத் தேவையான நிதியை அதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதைப்போலவே, தமிழக அரசு ஏழை மாணவர்களுக்கு காலணிகள் வழங்குகிற திட்டத்தை அமல் படுத்துகிற விதத்தில் அதற்குரிய நிதியையும் ஒதுக்கீடு செய்து, 22 லட்சம் ஜோடி காலணிகள் வழங்குவதற்கு நிதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அறிவிப்பை மட்டும் தந்து நல்ல பெயரை சம்பாதித்து மக்களை ஏமாற்றுகிற அரசாக இது இல்லாமல், செருப்புகளை தந்து திட்டமிட்டபடி அந்த மாணவர்கள் பயன்பெறக்கூடிய வகையில், அதற்கான ஆணைகளையும் தந்து இருக்கிறார்கள். அந்தப் பெருமையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கிற அரசு என்று இருக்கிற அரசு என்று கழக அரசு மீண்டும் ஒரு முத்திரை பதித்த மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை வணங்குகிறேன்.

[திருமதி எஸ். பி. சுற்குணம்]

[1990 சனவரி 25]

அதைப்போலவே, தொடக்க சுகாதார நிலையங்களில் மருந்துகள் இல்லை, மருத்துவர்கள் இல்லை என்ற குறைபாடுகள் இல்லாமல், ஏழைகளுக்கு மருந்துகள் கிடைப்பதற்கும், அவர்களுக்கு உடல் ஆரோக்கியம் தருவதற்குமான நிதி ஒதுக்கீட்டைச் செய்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் நாம் பார்ப்பது உண்டு. மாத்திரைகள் கொடுக்கும்போது காகிதத்தில் மடித்துக் கொடுக்காமல், அப்படியே நோயாளிகள் கையில் கொடுக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் நோயாளிகளுக்குத் தரப்படுகிற மாத்திரைகளைக் காகித உரையில் போட்டுத் தருகிற வகையில் எல்லா மருத்துவமனைகளிலும் அவைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வணிக நல வாரியம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று தமிழகத்தில் முன்பு முதலமைச்சராக இருந்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அன்றையதினம் ஒரு அறிவிப்பைச் செய்திருந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் வந்த அரசும் சரி, அதற்கு உரியவர்களாக இருந்தவர்களும் சரி, அதைப்பற்றி ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்து விட்டார்கள். ஆனால், பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வணிக நல வாரியம் அமையும் என்று தன்னுடைய திட்டத்தை இப்போது நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். நிறைவேற்றி செய்தது மட்டுமல்ல, வணிகர்கள் மத்தியில் 2 கோடி ரூபாய் வசூல் செய்ய வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் வணிகர்களுக்கான வாரிய நிதியை 2 கோடி ரூபாயை அரசே தனது பங்காகப் போட்டு வணிகர்களுடைய பாராட்டையும் இன்றைய தினம் பெற்றிருக்கிறது. அதற்காக எனது பாராட்டையும் வாழ்த்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

83 இலட்சம் மக்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்பட்டு வந்த இலவச அரிசி திட்டத்தை இன்றைக்கு மக்கள் குரலே மகேசன் குரல் என்று கருதுகிற தமிழக அரசின் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மக்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் விரிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் வெறும் அறிவிப்பாக இல்லை என்று அடையாளம் காட்டுகிற வகையில் அதற்கான நிதியினையும் இன்றைக்கு வழங்கி இருக்கிறார்கள். சமீப காலங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட குறைபாடுகளை நீக்கி எடுத்து வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகள் போன்றவற்றை எல்லாம் இன்றைக்குக் கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய அரசு மக்கள் குரலை மதிக்கின்ற அரசாக இருக்கின்ற காரணத்தால் செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

(11-25 மணி)

சத்துணவுக் கூடங்கள் இருக்குமா என்ற கேள்வி ஒரு காலத்தில் கேட்கப்பட்டது. சத்துணவுக் கூடங்கள் இருக்கும் என்பது மட்டுமல்ல; அதிலே இருக்கிற பணியாளர்களும் நிரந்தரம் செய்

1990 சனவரி 25]

[திருமதி எஸ். பி. சற்குணம்]

யப்படுவார்கள் என்ற உறுதியினையும் அளித்திருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்லாமல் அங்கே வழங்கப்படுகிற உணவு உண்மையான சத்துணவாக வழங்கப்படும் என்ற அறிவிப்பும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் நடைமுறைப்படுத்துவதை இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு சத்துணவுக்கூடங்களிலும் இருக்கின்ற தாய்மார்களும், மாணவர்களும், அவர்களை அனுப்புகின்ற பெற்றோர்களும் நேரடியாகவே கண்டு வருகிறார்கள். அங்கே சத்துணவு வழங்கப்படுவதற்குரிய முட்டைகள் வழங்கப்படுவதற்குரிய வகையில் நிதியும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. சொன்னதைச் செய்யக் காணோமே, செய்வதைச் சொன்னோம் என்று சொல்கிறீர்களே, அதிலே பழுது இருக்கிறதே, குற்றம் இருக்கிறதே என்றெல்லாம் சொல்கிறவர்களின் கண்களுக்குத் தெரிவதைப் போலத்தான் அவர்களுக்கு முட்டை இன்றைக்கு வழங்கப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது.

அதுமட்டுமல்ல, பெண்களின் நலத்திற்காகப் பாடுபடுகிற உண்மையான அரசாக தமிழக அரசு இன்றைக்கு விற்பிறக்கிறது. சரிபாதி சொத்து பெண்களுக்கும் வேண்டும் என்று 1929-ஆம் ஆண்டு சுயமரியாதை மாநாட்டில் செங்கற்பட்டிலே எடுத்து வைத்த தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் பலமுறை வற்புறுத்தி வந்தார்கள். அந்த மாநாட்டில் பங்கு கொண்ட என்னுடைய தந்தை திரு. பொன்னுசாமி அவர்கள் பல நேரங்களில் என்னிடத்தில் பேசுகிறபோது அந்தத் தீர்மானம் என்றைக்குச் சட்டமாகும் என்று பெருமூச்சு விட்டவர்கள்தான் இப்படி பல பெரியவர்கள் எண்ணி எதிர்பார்த்தது இது. பல தாய்மார்கள், பெண்கள் போராடிக்கொண்டிருந்த நிலைமையில் அதாவது பலவிதமான கொடுமைகளுக்கு ஆளாகிக் கிடந்த நிலைமையில் தீயினால் வெந்து செத்தார்களே, அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருந்தவர்களின் 60 ஆண்டுக் கனவுகள் எல்லாம் நிறைவேறுகிற வகையில் நம்முடைய தமிழக அரசால் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டது இந்த பெண்களுக்குச் சரிபாதி சொத்து என்ற சட்டம். இந்தச் சட்டத்திற்கு ஆக்கபூர்வமான அனுமதி தந்திருக்கின்ற தேசிய முன்னணி அரசுக்கும், தமிழக மகளிர் சார்பாக பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் கோடி கோடி வணக்கங்களையும் நான் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

*திரு. சி. கோவிந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகிற வாய்ப்பளித்தமைக்காக மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகம் முழுவதும்

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

[1990 சனவரி 25]

இருக்கக்கூடிய கிராமப்புறங்களில் மக்களுடைய பல அத்தியாவசியப் பணிகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. சாலை வசதி, சாக்கடை வசதி, கழிப்பிட வசதி போன்ற வசதிகள் கூட செய்யப்படாமல் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் கிராமப்புறங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதற்குரிய நிதியாதாரம் இல்லாத நிலைமையில் அந்த உள்ளாட்சித்துறை செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கிராமப்புறங்களிலிருந்து வசூலிக்கக்கூடிய நிலவரியில் குறிப்பிட்ட அளவு பல வருடங்களாக உரிய முறையில் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. தன்னிறைவுத்திட்டம் என்ற பெயரால் மேற்கொள்ளப்படுகிற திட்டங்களுக்கு கூடுதலாகச் செலவு செய்துவிட்ட காரணத்தால் அதிலே அதனைக் கழித்துக்கொண்டு கணக்குக் காட்டப்படுகிற நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. அதிலே கூட பல தவறுகள் நடக்கின்ற நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தால் அரசு இதிலே கவனம் செலுத்தி நிலவரியிலே இருந்து உரிய பங்கை உள்ளாட்சித்துறைக்கு உரிய நேரத்தில் தர ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதேபோல இன்றைக்குக் கிராமப்புறங்களையும், நகரப்புறங்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் பள்ளிக்கூடங்கள், ஆரம்பப் பாடசாலைகள் என்பது மிகவும் மோசமான பழுதடைந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன. அங்கே குழந்தைகள் அமர்ந்து படிக்கின்ற தரைப்பகுதி கூட இடிந்து மேடுபள்ளமான நிலைமையில் இருக்கிறது. எந்தவிதமான அடிப்படை வசதிகளும் கூட இல்லாத நிலைமை இன்றைக்கு மாநிலம் முழுவதும் பெரும் பகுதியான இடங்களில் இருக்கிறது. ஆகவே தரைகளைச் செம்மைப்படுத்துகின்ற அந்தப் பணிகளையாவது இந்த அரசு முன்னுரிமை கொடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

தமிழக அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கூட அதாவது உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக இருந்து மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்ட பள்ளிகளுக்குக் கூட அரசினுடைய மானியத் தொகைகள் கொடுக்கப்படாத நிலைமை தொடர்கிறது. ஆகவே அது உரிய காலத்திலே கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதேபோல சுயநிதி பாலிடெக்னிக்குகள் என்ற நிலையில் தமிழ் நாட்டிலே ஏற்கனவே இருந்த அரசு வழங்கிய அனுமதியின் பேரில் தமிழகம் முழுவதும் 70-க்கு மேற்பட்ட பல பாலிடெக்னிக்குகள் இருக்கின்றன. அதிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள், அலுவலர்கள் இன்றைக்கு எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் அற்ற நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஊதியம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது.

1990 சனவரி 25]

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

அரசினுடைய கடைநிலை ஊழியர்கள் பெறக்கூடிய ஊதியம் கூட அவர்களுக்கு இல்லாத நிலை உள்ளது. அவர்கள் வேலைக் கான உத்தரவாதமும் கிடையாது. அதே போல விடுமுறை காலத்தின்போது அவர்களை நிறுத்தி விட்டு, பள்ளிக்கூடம் திறக்கிறபோது புதிதாக அவர்களை வேலைக்கு எடுக்கிறார்கள். விடுமுறை காலத்திற்கு சம்பளம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு, ஆகவே இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளிலே அரசு கவனம் செலுத்தி அவர்களுக்குரிய சட்டப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன்.

11-30 மணி

அதேபோல சத்துணவு மையங்கள் இன்றைக்கு தமிழ்நாடு முழுவதும் இதற்கு போதுமான இடவசதி இல்லாமல், மாட்டுக் கொட்டகையிலே, மரத்தடியிலே அல்லது பள்ளிக் கூடத்தினுடைய ஒரு மூலையிலே, சத்துணவு சமைக்கக் கூடிய ஒரு அவல நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த நிலைக்கு மாற்றம் காண தேவையான சத்துணவுக் கூடங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதே போல இதிலே நடக்கின்ற தவறுகளை கண்காணிக்க சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செல்கின்ற போது அந்தத் துறையினுடைய சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் உடனடியாக வருவதற்கு உரிய ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும். அதே போல அந்த சத்துணவுத் துறையிலே பணியாற்றக் கூடிய ஊழியர்களுடைய சம்பளம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்கவும் இந்த அரசு முன்வர வேண்டும் என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அது போலவே, இன்றைக்கு வறட்சி நிவாரணத்தையொட்டி மேற்கொள்ளப்படுகிற பல நடவடிக்கைகள் இன்றைக்கு இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல, வெள்ளச் சேதம், சமீபத்திலே பெய்த கடுமையான மழையின் காரணமாக, கழுதி உட்பட, தென் மாவட்டங்களில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய அந்த கடுமையான வெள்ள சேதத்திற்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் ஏற்கெனவே நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் 50 இலட்சம் ரூபாய் உதவித் தொகை அளிப்பதாக இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள். வரவேற்கிறேன். ஆனால் தேவை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினாலே அது போதுமானதாக இருக்காது. ஆகவே அதற்கு கூடுதலான நிவாரண நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல அவையிலே சில தினங்களுக்கு முன்னாலே, நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தின்போது, நம் தமிழ்நாட்டிலே 11 மாவட்டங்கள் மழை குறைவாகப் பெய்திருக்கின்ற மாவட்டங்கள் என்று குறிப்பிட்டு, அதற்கான சில நிவாரண நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தற்போது குடிநீர்

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

[1990 சனவரி 25]

பிரச்சினைகள் அதிகரித்து வருகின்ற நிலையில் அந்த நிவாரணப் பணிகளைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதோடு, கோவை மாவட்டத்தில் பல தாலுக்காக்கள் இன்றைக்கு குடிநீர் பிரச்சினையால் மிகவும் பாதித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே இந்த மாவட்டத்தையும் வறட்சி மாவட்டமாக அறிவித்து அந்தப் பகுதிக்கான வறட்சி நிவாரண நடவடிக்கைகளை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துகிறேன்.

அதே போல, தமிழ் நாட்டிலே குடிநீர்ப் பிரச்சினைகள் குறித்து கடந்த முறை கவர்னர் உரையின் போதும் சரி, அதற்குப் பின்னாலே இந்த மன்றத்திலே குடிநீர் பிரச்சினைக்கு உரிய தீர்வு காணப்படும் என்று அரசு அறிவித்திருக்கிறது. பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்தாலும் கூட, ஓராண்டுக்குள்ளே குடி தண்ணீர் பிரச்சினை முழுமையாக தீர்க்கப்படும் என்று அறிவித்திருந்தாலும், சம்பந்தப்பட்ட அந்த குடிநீர் வடிகால் வாரியத்துறை இதை செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காகத்தான் அதனுடைய நிர்வாகம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த குடிநீர் பிரச்சினையினுடைய அத்தியாவசியத் தேவை உணர்ந்து அந்த குடிநீர் வடிகால் வாரியம் செயல்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பல திட்டங்கள் தமிழ் நாட்டிலே தேவையில்லாமல் காலதாமதமாக இன்றைக்கு நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக திருப்பூரிலே இரண்டாவது குடிநீர் திட்டம் 1983 ஆம் ஆண்டிலே அன்றைய முதலமைச்சரால் தொடங்கப்பட்டு 3 ஆண்டுகளிலேயே முடிக்கப்பட வேண்டிய அந்தத் திட்டம் இன்றைக்கு 6 ஆண்டுக் காலம் கடந்த பின்னாலேயும் முடியவில்லை. சமீபத்திலே குடிநீர் வடிகால் வாரியத் தலைவர் கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கையானது இன்னும் 4 ஆண்டுகாலம் ஆகும். 1993-லேதான் அது முடிவடையும் என்ற ஆபத்தான அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் ஏற்கெனவே உள்ளாட்சித்துறை பொறுப்பு ஏற்றிருந்த மாண்புமிகு வீரபாண்டி ஆறுமுகம் அவர்கள் சில மாதங்களுக்கு முன்னாலே கோவைக்கு ஒரு பேருந்து நிலையம் திறப்பு விழா நிகழ்ச்சியிலே கலந்து கொள்கிற போது சொன்னார்கள். அரசு இந்த திட்டத்திருத்த மதிப்பீட்டுக்கு ஒப்புதல் வழங்கியிருக்கிறது. ஆகவே இது 1990 ஆம் ஆண்டிலே நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கையான செய்தியை அங்கே அறிவித்தார்கள். ஆனால் இன்றைய குடிநீர் வடிகால் வாரிய அதிகாரிகள் கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கை அதற்கு மாறுபட்ட நிலையிலே இருக்கின்ற காரணத்தினாலே நான் இந்தத் துணை மானிய கோரிக்கையின் மீது நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பதில் அளிக்கிறபோது, இப்போது அவருடைய அறையிலே இருந்தாலும் இதை நிச்சயம் கேட்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் அவர்களிடத்திலே வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது இந்த இரண்டாவது குடிநீர் திட்டம் திருப்பூரிலே மட்டுமல்ல வழி ஓரத்தில் இருக்க

1990 சனவரி 25]

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

கின்ற 44 பஞ்சாயத்து உட்பட 5 இலட்சத்திற்கு அதிகமான மக்கள் பயன் பெறுகின்ற அந்தத் திட்டத்திற்கு தேவையில்லாத கால தாமதம் காரணமாக வைத்திருந்ததால் இன்றைக்கு அதனுடைய மதிப்பீடு ரூ. 20.34 கோடியாக உயர்ந்திருப்பது தெரிகிறது. ஆகவே அந்த திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டிற்கு ஒப்புதல் வழங்கினால்தான் மற்றப் பணிகள் தொடங்கவேண்டிய நிலையில் உள்ளது. இன்றைக்கு ஒருபகுதி வேலை நடைபெறுகிறது. ஆனால் மற்றொரு பகுதி வேலை நடைபெறாமல் இருக்கிறது. இந்த அங்கீகாரத்தை எதிர்நோக்கி இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்தத் திட்டத்திற்கு உடனடியாக இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே அங்கீகாரம் அளிக்க ஒரு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுமானால், இந்தத் திட்டம் 1991-லே நிறைவுபெறும் என்று அதிகாரிகளும் தெரிவிக்கின்றார்கள்.

ஆகவே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், பதில் உரையிலே, இதற்கான ஒப்புதல் வழங்கி, நம்பிக்கையான செய்தியை தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல, தற்போது அந்தத் திட்டத்திற்காக இரண்டு டிவிஷன்கள் செயல்படுகின்றன. மேலும் ஒரு டிவிஷன் ஏற்படுத்தி, ஒரு குப்பரின் டென்டிங் என்ஜினியரை தனியாக அதற்காக நியமித்தால் 1991 இறுதியிலே அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று அரசு அதிகாரிகள் தரப்பிலே சொல்லப்படுகிறது. அதற்கும் உரிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-35 மணி

இன்றைக்கு பரம்பிக்குளம் ஆனியாறு நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே விஸ்தரிக்கப்பட்ட பகுதிகளும் கோவை, பெரியார் மாவட்டங்களில் பல தாலுக்காக்களும் இருக்கின்றன. 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இன்றைக்கு வாய்க்கால்கள் வெட்டப்பட்டு தண்ணீர் விடாமல் இருக்கிற நிலைமை தொடர்ந்து இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியை, பி.ஏ.பி. பாசன மண்டலங்களை 4 பாசன மண்டலங்களாகப் பிரித்து விட்டால் அந்தப் பகுதி பயன்பெறும் என்று பல கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. சென்ற 7-7-1989 அன்று பொள்ளாச்சியில் நடைபெற்ற நீர்ப்பாசனக் கருத்தரங்கில் நம்முடைய மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கலந்து கொண்டு விரைவிலே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடன் கலந்து பேசி நம்பிக்கையான நல்ல செய்தி அறிவிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது தொடர்ந்து காலதாமதமாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அது பல்லடம், பொங்கலூர், உடுமலைப்பேட்டை, காங்கேயம், வெள்ளைக்கோயில் வரையிலே பயன்படுகிற நல்ல திட்டம், அதிலே கவனம் செலுத்துகிறபோது தற்போது முன்றானது மண்டலத்திலே தொடர்ந்து 1981 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 4 முறை

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

[1990 சனவரி 25]

தண்ணீர் விடப்பட்டு எல்லா காலத்திலும் திருப்பூரிலிருக்கிற, திருப்பூர் கிளை வாய்க்காலங்களுக்கு உட்பட்டிருக்கிற பகுதிகளுக்கு, விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. தற்சமயம் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்ற டிசம்பர் 22 ஆம் தேதியிலிருந்து தண்ணீர் விடப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் குறிப்பிட்ட ஒரு சில பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் குறைவு என்று சொல்லி விடப்படுவதில்லை என்று அதிகாரிகள் தரப்பில் சொல்கிறார்கள். ஆனால் சென்ற முறை 50 ஆயிரம் சில்லரை ஏக்கராவுக்கு பாசனத்திற்கு தண்ணீர் விட்ட போது இந்தப் பகுதியும் பயன்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறை அதை விட கூடுதலாக, அதிகமாக பாசனத்திற்கு தண்ணீர் 6 ஆயிரம் ஏக்கராவுக்கு விடப்படும் நிலையில் ஏற்கெனவே 4 முறை 1981-ல் இருந்து தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிற அந்தப் பகுதியிலே தண்ணீர் விடப்படுவதை நிறுத்தி விட்டிருப்பது அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் மத்தியிலே பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் இன்றைய தினம் போராடத் துவங்கும் நிலை உருவாகியிருக்கிறது. ஆகவே, நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை.....

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டது திருப்பூர் பிரான்ச் கெனாலப் பற்றி. அதிலே நாங்கள் தண்ணீர் விடுவதில் குறை வைக்கவில்லை. பி.ஏ.பி. யைப் பொறுத்த வரையில் உள்ள நிலைமை இங்கேயுள்ள உறுப்பினர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரியும். ஏற்கெனவே 3 ஜோஸ். இப்போது நான்காவது ஜோனை சேர்த்தாக வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது பெரிய பிரச்சினை. அது குறித்து அரசு விரைவில் முடிவெடுத்து அறிவிக்கும். ஆனால், இப்போது திருப்பூர் பிரான்ச் கெனாலில் தண்ணீர் விட்டிருக்கிறோம். அது கிட்டத்தட்ட 1,241 ஏக்கர் பாய்வதற்கு விட்டிருக்கிறோம். அதிலே உறுப்பினர் குறை சொல்லமாட்டார். அந்த திருப்பூர் பிரான்ச் கெனாலில் இருந்து தனித்து ஓடுகின்ற மற்றப் பகுதிகளுக்கு, எக்ஸ்டென்ஷன் ஏரியாக்களுக்கு தண்ணீர் வரவில்லையே, அது ஏன் என்று உறுப்பினர் கேட்கிறார். ஆனால் நான் திருப்பி அவரைக் கேட்கிறேன். முன்பெல்லாம் விட்டார்களே என்றும் சொன்னார்கள். தண்ணீர் இருக்கின்றபோது எல்லோருக்கும் கொடுக்கிறோம். யாரும் வைத்துக் கொண்டு வஞ்சகம் செய்வதில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டத்தில் 10.07 டி.எம்.சி. தண்ணீர் தான் இருக்கிறது. கையிருப்பு, சோலையாறு, பரம்பிக்குளம், தூணைக்கடவு, பெருவாரிபள்ளம், எல்லாவற்றையும் சேர்த்து நமக்கு 28 டி.எம்.சி. இருக்க வேண்டும். ஆனால் இருப்பது 10.07 டி.எம்.சி. தான். இன்னும் 30-6-1990-க்குள் 'இன்பிளோ' என்று எதிர் பார்ப்பது 4 டி.எம்.சி. ஆகவே, மொத்தம் 14.07 டி.எம்.சி. என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கூட 30-6-1990-க்குள் நாம் கேரளத்திற்கு 5 டி.எம்.சி. தண்ணீர் தர வேண்டும். ஆக, மீதி

1990 சனவரி 25]

[திரு. துரை முருகன்]

9.07 டி.எம்.சி. ஆனால் 3-வது ஜோனுக்கு நாம் இப்போது தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். 22-12-1989-ல் திறந்திருக்கிறோம். 5-5-1990 வரை நாங்கள் 4½ மாதத்திற்கு தண்ணீர் தர வேண்டும். 70 ஆயிரம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் தர வேண்டும். அதற்கு எவ்வளவு தண்ணீர் தேவைப்படுகிறது என்றால் 9.06 டி.எம்.சி. தண்ணீர் தேவைப்படுகிறது என்ற நாங்கள் கணக்கிட்டிருக்கிறோம். ஆனால் கையிருப்போ 9.07 டி.எம்.சி. தான். ஆனால் தேவையோ 9.06 டி.எம்.சி. இதற்கிடையில் கொஞ்சம் பற்றாமல் போனால் கூட அவைகளை அட்ஜஸ்ட் செய்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே, தண்ணீர் இருக்கிற போது எக்ஸ்டென்ஷன் ஏரியாவுக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இல்லாத நேரத்தில் தான் பர்ஸ்ட் பிரிபரன்ஸ் கோஸ்டு தேர்ட் ஜோன் என்கிற வகையிலே நாம் அதை வரையறுத்திருக்கிறோம். உறுப்பினருக்கே தெரியும், இன்னும் கொஞ்சம் தண்ணீர் வரத்து “இன்ப்ளோ” அதிகரிக்குமானால் உங்கள் குறையை நிச்சயமாகத் தீர்த்து அந்தப் பகுதிக்கும் தண்ணீர் தருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

11-40 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருவாளர் வீரையன் அவர்களே, ஒரு மணிக்கு ஒட்டு எடுப்பு எடுக்க வேண்டியது உங்களுக்குத் தெரியும். (குறுக்கீடு) திரு. கோவிந்தசாமி பேச வேண்டி இருக்கிறது. இன்னும் 5 உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டி இருக்கிறது. (குறுக்கீடு). அப்படி என்றால் திரு. கோவிந்தசாமி பேசாமல் இருப்பதற்கு நீங்கள் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். (குறுக்கீடு). திரு. கோவிந்தசாமி அவர்களுக்கு ஒரே ஒரு நிமிடம்.

திரு. சி. கோவிந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கத்திற்கு நன்றி. ஆனால் அதே நேரத்தில் விவசாயிகளின் கருத்து என்னவென்றால் 1981-லிருந்து தொடர்ந்து 4 முறை தண்ணீர் மூன்றாவது மண்டலத்திற்கு விட்ட காலங்கள் எல்லாம் இப்போது இருப்பதை விடக் குறைவான ஏக்கர் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விட்டபோது அந்தப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கிடைத்தது. இன்றைக்கு 59 ஆயிரம் ஏக்கர் வரையில் பாசனத்திற்கு தண்ணீர் விடும்போது தங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையே என்கின்ற ஆதங்கம் அந்த விவசாயிகள் மத்தியில் இருக்கிறது. தென்னை மரங்கள் கருகுகின்றன: கிணறுகள் காய்ந்து கிடக்கின்றன. ஆகவே குடிப்பதற்காவது—பாசனத்திற்கு இல்லை என்றாலும்கூட— குறைந்தபட்சம் மனிதர்களையும் கால்நடைகளையும் பாதுகாப்பதற்காவது அந்தப் பகுதிக்கு ஒரு குறுகிய காலத் திட்டம், ...

[1990 சனவரி 25]

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மனிதாபிமான அடிப்படையிலே மட்டும் அல்ல, பயிர்கள் வாடக் கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயும் இந்த அரசு அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை இயன்ற வரையில் எடுக்கும் என்று நான் தெரிவித்து இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருவாளர் மோகன் அவர்கள். (குறுக்கீடு). இல்லை, இல்லை, கால நீட்டிப்புக்கு இடமே இல்லை. தயவு செய்து உட்காருங்கள். அடுத்து திருவாளர் மோகன்.

திரு. இரா. மோகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1989-90-க்கான இந்த முதல் துணை மதிப்பீடுகளின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்ற நேரத்தில் தமிழ்நாட்டிலே பொருளாதார நிலை சீர்குலைந்து போன நிலையில் இருந்தது அனைவருக்கும் தெரியும். எடுத்த உடனேயே முதலமைச்சர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடனேயே பகிரங்கமாகப் பொது மக்களுக்கு அறிவித்தது, கஜானாவும் காலி, களஞ்சியமும் காலி என்ற நிலையிலேதான் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று இருக்கிறோம் என்பதைப் பகிரங்கமாக அறிவித்து இன்றைக்கு இந்த இடைப்பட்ட ஓராண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக கன்று ஊன்றி நடப்பது போல மிகத் திறமையோடு இந்தச் சூழ்நிலையிலேயும் எந்த அளவுக்கு ஆக்கப் பூர்வமாக தமிழக மக்களுக்கு நல்ல திட்டங்களை, காரியங்களைச் செய்ய முடியுமோ அதற்கான அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் இன்றைக்குச் செய்யப்படுவது உண்மையிலேயே பாராட்டக் கூடிய ஒரு நல்ல காரியமாகும்.

இதற்கு முன்னாலே நடைபெற்ற ஆட்சியில் இப்படித் திட்டங்களை அறிவிக்கப்படவில்லையா என்றால், அறிவிக்கப்பட்டது. இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் நடைபெற்ற விவாதங்களிலே பேசிய ஆளும் கட்சியாக இருந்த கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசும்போதும் சரி, இ. காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசும்போதும் சரி, சொன்னதை எல்லாம் இந்த ஆட்சி செய்யவில்லையே, என்ன செய்தது என்று எல்லாம் கேட்டார்கள். திட்டங்களை மட்டும் இந்த ஆட்சி அறிவிக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எந்தத் திட்டத்தை அறிவித்து அதற்கான ஒதுக்கீட்டை இந்த ஆட்சி செய்யவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட வேண்டும். அறிவித்த திட்டங்களுக்கு எல்லாம் ஒதுக்கீட்டைச் செய்த ஆட்சி இந்த ஆட்சிதான். ஆனால், அதற்கு மாறாக 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடைபெற்ற அ.தி.மு.க. கட்சியின் ஆட்சியில் அறிவிக்கப்படவில்லையா என்றால், அறிவிக்கப்பட்டது. தீடீரென்று திட்டங்களை அறிவித்தார்கள். 30 இலட்சம் வீடுகளை ஒரே ஆண்டில் கட்டுவோம் என்று அறிவித்தார்கள். 30 இலட்சம் வீடுகளை ஒரே ஆண்டிலே கட்டுவதற்கு எத்தனை கோடி ரூபாய் வேண்டும்? அந்தத் தொகை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதா என்றால், இல்லை.

1990 சனவரி 25]

[திரு. இரா. மோகன்]

அதேபோல விவசாயிகளுக்கு 67 கோடி ரூபாய்க்கு கடன் தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். ஆனால் அந்த 67 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதா என்றால், ஒதுக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு அந்த வீடுகள் கட்டுவதானாலும் சரி, விவசாயிகளுக்கு 67 கோடி ரூபாய் தள்ளுபடி செய்வதானாலும் சரி,—அவர்களுக்கு அந்த 67 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியது எந்த ஆட்சி என்று சொன்னால் இந்தக் கழக ஆட்சிதான். திட்டங்களை அறிவித்துவிட்டு, அதற்கான நிதி ஒதுக்கீட்டைச் செய்யாமல் ஒதுங்கிப் போகின்ற ஆட்சி இந்த ஆட்சி அல்ல.

இன்னும் கடந்த காலத்திலே மற்றொன்றைப் பெரிதாகச் சொன்னார்கள். யு.ஜி.சி. சம்பள விகிதப்படி கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு எல்லாம் ஊதியம் வழங்கப்படும் என்று கூறினார்கள். அதற்காக ஒரு பெரிய முழுப் பக்க விளம்பரமே செய்யப்பட்டது. அ.தி.மு.க. ஆட்சி லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் முழுப் பக்க விளம்பரம் செய்தது. ஆனால் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு அந்த அளவுக்கு யு.ஜி.சி. சம்பள விகிதாச்சாரப்படி சம்பள உயர்வு அளிக்கப்பட்டதா என்றால், இல்லை. இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னாலேதான் நாங்கள் தந்த வாக்குறுதிப்படி மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையான அதே சம்பள விகிதத்தை மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு எல்லாம் வழங்கி இருக்கின்றோம்; பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு எல்லாம் வழங்கி இருக்கின்றோம். யு.ஜி.சி. சம்பள விகிதப்படி இன்றைக்கு கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் ஊதியம் தரப்பட்டு இருக்கின்றது.

ஆக, எதை அறிவிக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு பொறுப்புள்ள ஆட்சியாக இன்றைக்கு தி.மு.க.வினுடைய ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ் முட்டையும் சேர்க்கப்படும் என்று இங்கே அறிவித்தார்கள். அதற்காக இங்கே இப்போது ரூ. 10 கோடி சேர்க்கப்பட்டு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் ஒய்லுதியம் பெறுகிறவர்களுக்கு நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் தொகையை உயர்த்தித் தருவோம் என்றோம். அதற்காகவும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது இந்தத் திட்டத்திலே. ஆகவே, எதைச் சொல்லுகிறோமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு செயல்படுகிற அரசுதான் இந்த ஆட்சி—அதிலே யாருக்கும் எந்தக் கருத்துவேறுபாடும் இருக்க முடியாது.

11-45 மணி

இன்னொன்றையும் நான் இங்கே பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னாலே இங்கே முடிக்கிடக்கிற பஞ்சாலைகளையெல்லாம் திறக்கவேண்டும்—தொழிற்

[திரு. இரா. மோகன்] [1990 சனவரி 25]

சாலைகளையெல்லாம் திறக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொல்லி, ஆட்சிக்கு வந்த பின்னாலே அதற்கான முயற்சிகளையெல்லாம் மேற்கொண்டு அதிலே ஓரளவுக்கு வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறோம்—முழு அளவிற்கு இல்லை என்றாலும்கூட பலவற்றைத் திறந்திருக்கிறோம். அதிலே ஒன்றுதான் மூடப்பட்டுக் கிடந்த 6 பஞ்சாலைகளில் 6 பஞ்சாலைகளைத் திறந்து எடுத்து அவற்றின் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்—அவற்றின் நிர்வாகத்தைத் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் என்று முடிவுசெய்து, அதைத் திட்டமாகவே அறிவித்து மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அதற்கு அனுமதி பெற வேண்டி இருந்த காரணத்தால், மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருந்தோம். அப்போது யார் ஆண்டு கொண்டிருந்தார்கள்? நேற்றைக்கு இங்கே வந்து, கடற்கரையிலே பேசி, சென்னை நகரம் முழுவதும் பெரிய பெரிய கட் அவுட்டுகளாக நின்று கொண்டிருந்த முன்னாள் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள்தான் அப்போது டெல்லியிலே ஆண்டு கொண்டிருந்தார்கள்

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. ஒரே ஒரு செய்தியை மட்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொரு முறையும் கடற்கரைப் பொதுக்கூட்டம் பற்றியும், திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களைப் பற்றியும் இங்கே பேசப்படுகிறது. திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பு கொடுப்போம் என்று சொன்னீர்களோ அதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை—இங்கே போக்குவரத்திற்காக—பஸ்களுக்குப் பெர்மிட் கொடுப்போம் என்று சொன்னீர்கள்—அதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. இதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டு அதிக நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. இவைகளையெல்லாம் குற்றச்சாட்டாகக்கூட அல்ல—இந்தச் செய்திகளைச் சொல்லிவிட்டு, மேலும் இதைப் பற்றிய விவரங்களைத் தெளிவாகச் சொல்லுவதற்கு இன்றோ அல்லது 27-ம் தேதியோ நீங்கள் எனக்கு நேரத்தை ஒதுக்கத் தயாராக இருந்தால் முழுமையாக நான் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதைப்பற்றி மன்ற உறுப்பினர்கள் பேசக்கூடாது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே

*மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் பிரதமராக இருந்த திரு. ராஜீவ்

19.9.0 சனவரி 25] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

காந்தி அவர்களுக்குக் குறிப்பிடப்பட்ட பாதுகாப்பு தரப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். பாதுகாப்பு தருகிற பொறுப்பு காவல் துறைக்கு உரியது. முறைப்படி தருவதற்கு—அரசாங்கத்தால்—மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பை காவல் துறையினர் எப்படிச் செய்தார்கள் என்பது குறித்து அவர்களைக் கேட்டால்தான் தெரியும். ஆனால் முறைப்படி பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று காவல் துறை அதிகாரிகள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மற்றொன்று பல்கலைத் தரவில்லை என்றார்கள். அதுபற்றிய விவரத்தை நேற்றைய தினமே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே விடை தருகிறபோதே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பிறகு அதை ஒரு நாளைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம். இன்றைக்குப் பேச வேண்டியதில்லை.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு துணை சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களை கல்வி அமைச்சராக மட்டுமல்லாமல் பேராசிரியராகவும் கருதுகிறவன் நான். அவர்களுக்கு வந்த தகவலை அவர்கள் சொல்லுறார்கள். பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லை என்பதோடு, நேற்றைய தினம் அவருடைய கூட்டத்தில் செருப்பு வீசப்பட்டது என்பது உள்பட அத்தனை விஷயங்களையும் நான் இப்போது சொல்ல விரும்பவில்லை. 27 ஆம் தேதியாவது அனுமதி கொடுங்கள். நான் என் கையிலே இருக்கின்ற விவரங்களைக் கொடுக்கிறேன். தவறு இருந்தால் நீங்கள் அதைத் திருத்துங்கள்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சினையில் ஏதாவது குறை இருக்குமானால் முதலமைச்சரிடத்தில் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள்—ஒரு கட்சித் தலைவர் என்ற அடிப்படையில் கூட—இப்படியெல்லாம் நடைபெற்றது என்று நேரடியாகவே தெரிவித்திருக்கலாம். சட்டமன்றத்தில் விவாதித்துத்தான் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. கடமை உணர்ச்சியுள்ள அரசு இந்த அரசு. எனவே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் குறித்து எந்த வகையிலாவது திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களுக்கு இந்த அரசு நியாயம் வழங்க வேண்டிய கடமையில் இருக்குமானால் இந்த நேரத்திலும் அவர் தெரிவிக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆறாடு நா. வீரசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டை மறுக்கக்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1990 சனவரி 25]

கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நேற்றைய தினம் கூட்டம் நடைபெற்ற கடற்கரை சாலை வழியாக நான் 7½ மணிக்குச் சென்றேன். மாண்புமிகு திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் பிரதமராக வந்தபோது எந்த அளவுக்குப் போலீஸ் பாதுகாப்பு போடப்பட்டிருந்ததோ அந்த அளவுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு மட்டுமல்ல போக்குவரத்துப் போலீசாரும் கூட அங்கே போக்குவரத்தைக் கட்டுப்படுத்தி நல்லமுறையில் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள்.

11-50 மணி

அதுமட்டுமல்ல, யாரோ ஒரு வாலிபர் செருப்பு வீசினார் என்று சொன்னார். ஏதோ இந்த அரசாங்கம் திட்டமிட்டுச் செய்வதைப்போன்ற ஒரு களங்கத்தைக் கற்பிக்கிறார்கள். உணர்ச்சிவசப்பட்ட ஒரு கேரளாவைச் சேர்ந்த வால்பன் பத்தாவது படித்தவன், தனக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்ற ஆத்திரத்திலே செய்தேன் என்று அவனே வாக்கு மூலம் கொடுத்து இருக்கிறான். காவல் துறையினர் கைது செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, உண்மை இப்படியிருக்கும்பொழுது வேண்டுமென்றே இந்த அரசாங்கத்தின்மீது பழிபோடுவதற்காகவே குற்றச் சாட்டுகளைச் சொல்வது முறையல்ல. ஏராளமான பல்கள் கடற்கரை ஓரத்திலே காங்கிரஸ் கொடி கட்டிவிடப்பட்ட அந்தக் காட்சியையும் நான் பார்த்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மீண்டும் மீண்டும் இதைப்பற்றிப் பேசினால் நேரம் வீணாகும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இது பிரச்சினையாக வேண்டாம், விவாதிக்க வேண்டாம் என்ற அளவிற்குத்தான் விடப்பட்டது. ஆனால், திருப்பித் திருப்பி கடற்கரை கடற்கரை என்று பேச ஆரம்பித்து, அதற்கு விளக்கம் சொல்கிற நிலைமை நல்லது அல்ல. துணை மதிப்பீட்டில் பேசுகிற நேரத்தில் எனக்குக்கூட நீங்கள் பேசுவதற்கு அனுமதி தரவில்லை. ஆனால் நான் ஒன்று சொல்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதை வார்த்தைக்கு வார்த்தை மறுத்துக் கொண்டிருப்பது என்பது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. ஒரு கருத்தை—எங்களுக்குத் தெரிந்த தகவலைச் சொல்கிறோம். அந்தத் தகவல் பதிவாகிறது என்பது உண்மை. ஆனால் அதற்காக உடனே மறுத்து ஆக வேண்டும் என்பது அல்ல. அவர் தகவல் என்ற அளவிற்குத்தான் சொல்கிறார். இன்றைக்கு நான் உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், துணை மதிப்பீடு என்ற அளவில் இந்த விவாதம் கடற்கரைக்குப் போகாமல்—கடற்கரையில் நடைபெற்றதைத் தனியாகப் பேச வேண்டுமானால் 27ஆம் தேதி ஒதுக்கினால் தனியாகப் பேசிக் கொள்ளலாம்.

1990 சனவரி 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. மோகன் அவர்களே, பீச் காற்று வாங்கப் போக வேண்டாம் (ரிப்பி).

திரு. இரா. மோகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் என்ன சொன்னேன் என்பதைக்கூடப் புரிந்து கொள்ளாமல் இடைமறித்தால் நான் என்ன செய்வது? ராஜீவ் காந்தி பிரதமராக இருந்தவர், மூடிய பஞ்சாலைகளைத் திறப்பதற்காகத் தமிழக அரசு எழுதிய கடிதத்தைக் கவனிக்கவில்லையே என்ற ஆதங்கத்தை வெளியிட்டால், கடற்கரையிலே பேசினார் என்றாராம். கடற்கரையிலே நடந்த கூட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னேனா? அவர் பேசிய பேச்சைப்பற்றி ஏதாவது சொன்னேனா? கவர்னர் மாளிகையிலே போய்த் தங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இராஜீவ் காந்தி, என்ன குறை? உதற்கு முன்னாலே யாராவது எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குக் கவர்னர் மாளிகையிலே கொடுத்தார்களா? (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தொடர்புடைய பொருளாகப் பேச வேண்டும். (குறுக்கீடு) நான் சொல்லி விடுகிறேன். நானே அவர்களிடத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன், நீங்கள் உட்காருங்கள். உங்கள் கடமையை நான் செய்கிறேன். I have to save time.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவரவர்களே, இதுதான் நான் விவாதத்திற்கு வேண்டாமென்று சொன்னேன். நேற்று கவர்னர் மாளிகையிலே தங்குவதற்குக்கூட, அரசியல் வாதிகள் யாரும் வந்து அவரைப் பார்க்கக்கூடாது என்று தடை விதிக்கப்பட்டு, அதனால் இராஜீவ் காந்தி அவர்கள் வேறு வீட்டில் தங்கவேண்டுமென்ற ஏற்பாடு மாலையிலே மூன்று மணிக்குத் துவங்கி நான்கு மணிக்குள் ஒரு வீடு தயார் செய்யவேண்டிய அளவிற்குக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் வாழப்பாடி இராமமூர்த்தி எவ்வளவு சிரமப்பட்டார் என்பது எனக்குத் தெரியும். கவர்னர் மாளிகையிலேயும் அநீதி இழைக்கப்பட்டது. விவாதம் வேண்டாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. மோகன் அவர்களே, துணை நிதிநிலை அறிக்கையை ஒட்டிப் பேசும்படிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. மோகன் : நான் பேசும்பொழுது அவர்கள் குறுக்கிடும்பொழுது அதற்குப் பதில் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

[திரு. இரா. மோகன்] [1990 சனவரி 25]
(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

கவர்னர் மாளிகையிலேதான் இராஜீவ் காந்தி தங்கினார் என்று எல்லாப் பேப்பரிலும் இருக்கிறது. வாழப்பாடி இராம மூர்த்தி எங்கேயோ சென்று வீடு பார்த்தாராம். அதை நம்பச் சொல்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேச்சை முடிக்கலாம். ஒரு மணித் துளி.

திரு. இரா. மோகன் : தலைவரவர்களே, எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பத்து நிமிஷத்தை முழுவதுமாக முன் வரிசையிலே இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். குறுக்கீடுகளுக்கும் சேர்த்து பத்து மணித் துளிகள். உங்களுக்கும் அந்த விதி பொருந்தும். ஒரு மணித் துளி.

திரு. இரா. மோகன் : குறுக்கீடுகளை அனுமதித்தது தவறே தவிர . . .

மாண்புமிகு பேராளியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த விவாதம் நம்முடைய நிதித் துறையின் சார்பாக நம்முடைய திரு. கணேசன் அவர்கள் பதில் அளிக்க வேண்டிய பேச்சு 12½ மணிக்குத் தொடங்க வேண்டும், ஒரு மணிக்கு வாக்கெடுக்க வேண்டும். ஆகவே, அந்த வாக்கெடுப்பு இருக்கிற காரணத்தினால் இன்றைய தினம் உள்ள கட்டுப்பாட்டை எந்த வகையிலேயும் மீற முடியாத நிலைமை இருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மோகன் ஒரு மணித் துளி தான்.

திரு. இரா. மோகன் : முடித்து விடுகிறேன். தலைவரவர்களே, அந்தப் பஞ்சாலைகள் திறப்பது இன்னும் காலதாமதம் ஆகாமல் முடிக்க, விரைவாக அந்தப் பஞ்சாலைகளைத் திறப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் நம்முடைய அரசு மத்திய அரசை அணுக வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்று. அங்கே பல்வேறு இடங்களிலே, பத்து வருஷம், 15 வருஷங்களுக்கு முன்னால் நகரங்களில் இந்த மனைப் பிரிவுகளைப் பிரித்து விற்றவர்கள் சரியான

1990 சனவரி 25]

[திரு. இரா. மோகன்]

லேஅவுட் அப்டுவல் இல்லாமல் விற்றிருக்கிற காரணத்தினால் 15 வருஷங்களுக்குப் பின்னாலும் இன்னும் அங்கே சரியான சாக்கடை வசதிகளோ, குடிநீர் வசதியோ, சாலை வசதியோ செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அருள்கூர்ந்து என்னுடைய சிங்காநல்லூர் தொகுதியானாலும் சரி, அதைப்போலவே தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்ற எல்லா நகரங்களிலும் சரி, அந்த பேசிக் அமெனிட்டீசைச் செய்து தருவதற்கான முழு முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நாள் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தேரம் ஆகிவிட்டது, முடியுங்கள்.

திரு. இரா. மோகன் : இறுதியாக ஒரேயொரு தகவல். முக்கியமான ஒரு தகவலை மட்டும் சொல்லிவிட்டு நான் விடை பெறுகின்றேன். காரணம், என்னுடைய பத்து நிமிஷத்தை வேறு யாரோ அபகரித்துக் கொண்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விரைவாக முடியுங்கள்.

திரு. இரா. மோகன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே சர்வோதயா சங்கங்கள் காந்தியார் காலத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 65 ஆண்டுக் காலமாக 55 சர்வோதயா சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்றன.

அதிலே ஒரு சங்கம் 40 லட்சத்து 70 ஆயிரம் ரூபாயை மோசடி செய்து, 4, 5 மாதங்களுக்கு முன்னால் அது பிளாக் லிஸ்ட்டில் போடப்பட்டு, சுவர்ன்மெண்ட் அதற்காக சர்க்குலரே போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் அந்தச் சங்கத்திற்கு ரிபேட் தருவதை நிறுத்தவில்லை. இன்னும் அந்தச் சங்கத்திற்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் எக்சம்ப்ஷன் கொடுப்பதை நிறுத்தவில்லை. ஆனால் பிளாக் லிஸ்ட்டில் சேர்த்ததற்குப் பின்னாலும், அவர்களுக்கு எந்தவிதமான தண்டனையும் இல்லையென்று சொன்னால், அதைப்போல இந்த சர்க்குலர் எல்லா சங்கங்களுக்கும் அனுப்பப்படவில்லை என்று சொன்னால், பிளாக் லிஸ்ட்டில் சேர்த்து, 40 லட்சத்து 70 ஆயிரம் ரூபாயை மோசடி செய்த அந்தச் சங்கத்திற்கு என்ன நிலைமை என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மனதார பாராட்டி, எல்லா வகையிலும் சொன்ன திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு நிதியை ஒதுக்கி, தன் மனதிலே இடம் கொடுத்திருக்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி விடை பெறுகிறேன்.

[1990 சனவரி 25]

11-55 மணி

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, துணை நிதிநிலை அறிக்கையிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இங்கே பல்வேறு துறைகளுக்கு மதிப்பீடு அதிகரிக்கப்பட்ட காரணத்தால் அரசாங்கத்தின் சார்பாக முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதியொதுக்க மசோதாவை கொண்டு வந்து இங்கே மானியக் கோரிக்கையை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். சுமார் 582 கோடி ரூபாய் இந்த நிதிநிலையில் கேட்டிருக்கிறார்கள். 'கண்டிண்ட் ஜன்ட் பண்ட்' எதிர்பாராத செலவிற்காக ஒதுக்கப்பட்ட அந்த நிதியிலிருந்து 120 கோடி ரூபாயை மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு மத்திய அரசு ஊழியர்களின் ஊதியத்திற்கு சமமான ஊதியத்தை வழங்குவதற்கு உத்தரவு பிறப்பித்த காரணத்தால் கேட்டிருக்கிறார்கள். எதிர்பாராத செலவு—"Contingent Fund is to meet the unforeseen expenditure" திட்டத்திலே விடப்பட்டு, பட்ஜெட்டிலே விடப்பட்டு அதற்கு பிறகு ஏதாவது ஒரு செலவு, எதிர்பாராத செலவு வருமேயானால் அதைத்தான் நாம் கண்டிண்ட் ஜன்ட் பண்டிலிருந்து எடுப்பது வழக்கம். இங்கே பல்வேறு துறைகளில் நிதி குறைபாடுகளைச் சட்டிக்காட்டி ஒவ்வொரு துறைக்கும் நிதியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். பொங்கல் பரிசை எல்லோருக்கும் வழங்கியதாகவும்—எல்லோரும் பெற்றிருக்கிறார்கள். வழங்கியதாக இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொங்கல் பரிசு வழங்கும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட சம்பளத்தை பெறக்கூடியவர்களுக்கு அதாவது 1,000 ரூபாய் அல்லது 1,500 ரூபாய் வரையில் அரசாங்க சம்பளத்தைப் பெறக்கூடியவர்களுக்கு வழங்கு வீர்களானால் உண்மையிலேயே நிதியை கொஞ்சம் சேமிக்கலாம். மற்றொன்று, அவர்களைத் தான் நாம் கஷ்டப்படுகிறவர்களாக எடுத்துக்கொள்ள முடியும். தலைமைச் செயலாளரிலிருந்து இந்தப் பணம் வழங்கப்பட தேவையில்லையென்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். மேலே இருக்கிற செகரட்டரிகளுக்கு எல்லாம் இதைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் பொங்கல் உண்டு. ஆனால், நாம் கொஞ்சம் வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே இருந்து பணியாற்றக் கூடியவர்களை எண்ணிப் பார்த்து செயல்பட வேண்டும் என்பதற்காக சொன்னேன்.

அடுத்து, 6.9 கோடி ரூபாய் எதிர்பாராத செலவாக கோழி முட்டை வழங்குவதற்கு தேவைப்படுவதாக இங்கே கேட்டிருக்கிறார்கள். நல்ல திட்டம் தான். எல்லோருக்கும் போய்ச் சேர வேண்டியது தான். ஆனால் இதை கண்காணிப்பதற்கு நல்ல தனிப்பட்ட நிறுவனங்களையும் அரசாங்கம்

1990 சனவரி 25] [திரு. பி.எச். பாண்டியன்].

அரவணத்து, அதாவது ரோட்டரி கிளப், லயன்ஸ் கிளப் போன்ற கிளப்புகளை எல்லாம் சேர்த்துக் கொண்டு இதனை விநியோகிப்போமானால் குறைபாடு இல்லாமல் இருக்கும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்தாகும். நான் என்னுடைய தொகுதியிலே பொட்டல் என்ற கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே சொன்னார்கள். எங்களுக்கு முழுமையாக கோழி முட்டை கிடைப்பதில்லை. கால் முட்டை, அரைக்கால் முட்டை என்று தான் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள் குழந்தைகளுக்கு அதுபோன்ற ஏக்கம் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய வீட்டிலே கூட ஒரு குழந்தைக்கு பெரிய முட்டை கொடுத்து விட்டு, இன்னொரு குழந்தைக்கு சிறிய முட்டையை கொடுத்தால் அது கோபித்துக் கொள்ளும். அப்படி கோபிக்கக்கூடிய அளவிற்கு சமுதாயத்தில் நலிந்த மக்களுக்கு எண்ணம் வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் சொன்னேன்.

மற்றொன்று, நேற்றையதினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் உரையைச் சொல்லும்போது, மதுவிலக்குக் குற்றங்களுக்காக

12-00 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முட்டையில் சிறிய முட்டை, பெரிய முட்டை என்று சொன்னதால், முட்டைக்குத் தொடர்புடைய அமைச்சர் அவர்கள் அதை மறுக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முட்டையினுடைய எடை எவ்வளவு இருக்கவேண்டும் என்று அரசு குறித்தே, ஒப்பந்தக் காரர்களுக்கு விதியை அளித்திருக்கிறது. எனவே சிறிய முட்டை, பெரிய முட்டை என்ற பிரச்சினை அங்கே வராது. கால் முட்டை, அரை முட்டை என்கிற பிரச்சினை வருவதற்குக் காரணம், ஒரு மையத்திலே 50 குழந்தைகள் தொடர்ந்து பயன்பெறுகிறார்கள் என்றால் அந்த மையத்திற்கு 50 முட்டைகள்தான் வழங்கவேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிட்டு இருக்கிறது. ஆனால் முட்டைகள் வழங்குகிற அன்றைக்கு 50 குழந்தைகளுக்குப் பதிலாக, 60 குழந்தைகள், அல்லது 65 குழந்தைகள் என்று உள்ளூரிலே உள்ள அந்த மையத்திலே தொடர்ந்து பயன் பெறாத குழந்தைகளைக் கூட தாய்மார்கள் அழைத்துவந்து அந்த நேரத்திலே அங்கே அமர்ந்து கொண்டு, என்னுடைய குழந்தைக்கும் முட்டை தா என்று கட்கிற நேரத்திலே அங்கேயிருக்கக்கூடிய அமைப்பாளரால், அவர்களை அப்புறப்படுத்த முடியவில்லை. எனவே ப்பதைப் பகிர்ந்து கொடுத்து, அவர்களையும் திருப்திப் பவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிற காரணத்தாலே,

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதிசன்! [1990 சனவரி 25]

இந்தச் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. எனவே, அரசு வழங்குவது முழு முட்டைதான் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : நேற்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, மதுவிலக்குக் குற்றத் திற்காக 7 கோடி ரூபாய் அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப் பட்டதாக,—நீதிமன்றத்தின் மூலமாக—என்று சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) 13 கோடி ரூபாய். இந்த 13 கோடி ரூபாயும், சாதாரண மக்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போய்—குடித்து விட்டு அவர்கள் கட்டிய தொகைதான். இதுவும் ஒருவிதமான வரிதான். இதை நாம் அபராதமாகப் போடாமல் வரியாகப் போடுவோமானால், இதைப்பற்றி வேறுவிதமாகப் பேசுவார்கள். நீதிமன்றம் இதை அபராதமாகப் போடுகின்ற காரணத்தால், யாரும் ஒன்றும் பேசுவதில்லை. காரணம் நீதிமன்றம், நீதிமன்றம் போடுவதால், அது அபராதம் நாம் விதித்தால், வரி, இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் இவ்வளவு தான். ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய பணம் வந்து விடுகிறது. நாம் இதை வரியாகப் போடுவோமானால், இந்த 13 கோடி ரூபாய்க்கு எதிர்ப்பு கிளம்பும். ஆனால் அபராதமாகப் போடும்போது, அதற்கு எதிர்ப்பு கிளம்பாமல், வந்து விடுகிறது. இந்த 13 கோடி ரூபாயும், மக்களுக்கு மீண்டும் போய்ச்சேரவேண்டும். அபராதமாக செலுத்தக் கூடியவர்களுக்கு இந்த 13 கோடி ரூபாயில், ஓரளவிற்கு அவர்களுக்கு உதவிடவேண்டும். அவர்கள் செய்யக்கூடிய குற்றத்திலே, சில சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது விலையையாவது குறைக்கவேண்டும் என்பதைத்தான் என்னுடைய கருத்தாக நான் இங்கே முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய ரூபாயினுடைய மதிப்பு 10 காசு, 90 காசு குறைவதற்கு யார் காரணம். 1947-லேயிருந்து கணக்கு எடுத்துப் பார்க்கும்போது, இந்த 90 காசு குறைவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் யார் யார். 90 காசு குறைவதற்கு ஏழைஎளியவர்கள் எந்தத்தவறையும் செய்யவில்லை. அந்த மக்களுக்கே தெரியாது, ஏன் இந்த விலைவாசி என்று. ஏன் இப்படி ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்தது என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. (குறுக்கீடு). முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மக்களுக்கு ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்ததே தெரியாது என்று. ஒத்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப் பட்ட பர்மர் மக்கள் வாழக்கூடிய இந்தக் காலகட்டத்தில் 90 பைசாவை அனுபவிக்கக்கூடிய இந்தச் சமுதாய விடே—கி—என்று சொல்லக்கூடாது—சமுதாயத்தினுடைய மீறக்கூடியவர்களிடமிருந்து அதிகமாக நிதியை மானால் இதைப்போன்ற துணை மானியக்

1990 சனவரி 25] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

நாம் சமர்ப்பிக்கக்கூடிய கட்டாயம் உருவாகாது என்பது தான் என்னுடைய கருத்தாகும். இந்த 90 காசு சாதாரண சாமானிய மக்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை அதில் அவர்களுக்கு பங்கு இருக்கிறது. அயல்நாட்டுக் கடன்கூட அவர்களுடைய தலையிலேதான் விழுகிறது. நம்முடைய இந்திய நாட்டுக் கடன்கூட அவர்களுடைய தலையிலே விழுகிறது.

இங்கே மாநகராட்சி மன்றத் தேர்தலைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். சம்பளம் போடுவதற்குக்கூட வழியில்லாத ஒரு மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு தேர்தல் எதற்கு? 4 கோடி ரூபாய் சென்ற மாதம் சுமர்சியல் வங்கியில் கடன் வாங்கித்தான் அந்தக் கார்ப்பரேஷனில் பணியாற்றக் கூடிய சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளத்தை வழங்கியிருக்கிறோம். பணம் இல்லாத இடத்திற்கு, மக்களுக்குத் தேவை இல்லாத இடம் என்றுதான் சொல்ல முடியும். காரணம் அதைப் பராமரிக்கவே முடியவில்லை. தேர்தலிலே நின்று வரக் கூடியவர்களுக்கு வேண்டுமானால், ஒரு பணியைக் கொடுத்ததுபோலாகும். கவுன்சிலர்களுக்கு—என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முதலிலே நம்முடைய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் என்னுடைய சார்பிலே ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். மணிமுத்தாறு அணையைத் திறந்து விடுவதைப் பற்றி இங்கே எல்லாம் பேசக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதைக் கேட்டுவிட்டு, மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், என்னுடைய நண்பர் துரைமுருகன்.... (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் இதைப் பேசுவீர்கள் என்று நானும் தயாராக இருக்கிறேன். மணிமுத்தாறிலிருந்து தண்ணீரைத் திறந்துவிட வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். மணிமுத்தாறு, நான்கு ஜோன்களாக, தண்ணீர் விடுவதற்காக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாண்டியன் அவர்களுடைய பகுதி முதல் ஜோனிலே வருகிறது.

முதல் ஜோனும், இரண்டாவது ஜோனும் சென்ற ஆண்டு தண்ணீர் பெற்ற காரணத்தினால், இந்த ஆண்டு பெறுவதற்கு அதற்கு விதியிலே வகையில்லை. ஏனென்றால் அதற்கு ரொடேஷன் சிஸ்டத்திலே தண்ணீர் தருகிறோம். இந்த ஆண்டு, 3, 4-வது ஜோனுக்கு தண்ணீர் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாண்டியன் அவர்கள் கேட்டதற்கிணங்கவும், அங்கேயிருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கேட்டதற்கு இணங்கவும், நல்ல காலமாக தண்ணீரும் இருக்கின்ற காரணத்தினால், 3, 4-வது ஜோனுக்கு வழக்கமாக தண்ணீர் விடுவதோடு, முதல் ஜோனிலே நம்முடைய உறுப்பினர் பாண்டியன் அவர்களுடைய தொகுதியிலே 15 குளங்களுக்கு தண்ணீர் விடு

[திரு. துரைமுருகன்]

[1990 சனவரி 25]

வதற்கு காலையிலே உத்தரவைப் பிறப்பித்திருக்கிறேன். கிட்டத்தட்ட 570 ஏக்கர்களுக்கு அது பாயும். உங்களுக்கு மட்டுமல்ல. இரண்டாவது ஜோனுக்கு தண்ணீர் 8 குளங்களுக்கு விட்டிருக்கிறோம். ஆக முதல், மற்றும் இரண்டாவது ஜோனுக்கு மட்டும் 23 குளங்களுக்கு தண்ணீர் விட்டிருக்கிறோம். 1,260 ஏக்கர்கள் அதனாலே பயன் பெறும். நிச்சயமாக நன்றி சொல்வார் என்று கருதுகிறேன்.

12-05 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நன்றியுடன் முடிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : என்னுடைய நண்பருக்கு நன்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவருக்கும் நன்றி தெரிவிக்கலாம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : வீரவநல்லூர் என்ற நகர பஞ்சாயத்தில், ஒரு மேல் நிலைப் பள்ளியை, இந்த 95 பள்ளிகளில் தரவேண்டுமென்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரை, கல்வியமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது பெரிய நகரப் பஞ்சாயத்து. 20,000 மக்கள் வாழக் கூடிய ஒரு நகரப் பஞ்சாயத்து. புரட்சித் தலைவர், எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அந்தப் பள்ளிக் கட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்கு கிட்டத்தட்ட ரூ. 6 இலட்சம் வழங்கியிருந்தார்கள். இன்றைக்கு அங்கே விஞ்ஞானக் கூடம் கட்டியாகி விட்டது. ஆகவே அதை வழங்கும்படி கேட்டுக் கொண்டு நன்றி சொல்லி அமைகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்ற துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகின்றேன்.

இந்த ஆண்டு எழுத்தறிவின்மையைப் போக்கக்கூடிய ஆண்டாக, சர்வதேச ஆண்டாக இந்த ஆண்டு சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அதையொட்டி இந்த மானியக் கோரிக்கையில் கல்வி சம்பந்தமாக சில விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். காலணி வழங்குவதற்கு அதிகமான நிதியை குழந்தைகளுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது. இது ஏற்கெனவே தினமணி பத்திரிகையிலே கூட ஒரு தலையங்கமாக, சில நாட்களுக்கு முன்னாலே எழு

1990 சனவரி 25] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

தப்பட்டிருந்தது. நம்முடைய தமிழகத்திலே படிப்பறிவின்மையின் காரணமாக அடித்தளத்திலே சாதாரண மக்கள்தான் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் ஆரம்பக் கல்வி எல்லா இடங்களிலும், சிறு குழந்தைகள் சென்று படிக்கக் கூடிய முறையிலே, பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம். ஆகவே இப்போது பல்வேறு கிராமங்களிலே சில குடியிருப்புகளிலே ஆரம்பக் கல்விக் கூடங்கள் இல்லை. ஆகவே குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டிலே, இன்றைக்கு ஸ்ரீரங்கராஜபுரம், குருவிக் குளம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சார்ந்தது. அடுத்து காத்தப்பட்டி, கோவில்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த கிராமம் ஆகும். மூன்றாவது குமரி குளம். அத்தனைபேரும் அரிசன மக்கள் வாழக் கூடிய ஒரு சின்ன கிராமம். அங்கே ஏறக்குறைய 50, 60 குழந்தைகள் பள்ளிக்குச் செல்லக் கூடிய தகுதி உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி வடக்கு செம்புதூர். இந்த நான்கு கிராமங்களிலும் ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடம் வேண்டுமென்று தொடர்ந்து கேட்டாலும் கூட, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு நேரடியாக அவரிடத்திலே கேட்டாகி விட்டது. அவர்கள் சொல்கிறார்கள். தமிழகத்திலே பள்ளிகள் இல்லாத கிராமங்களே இல்லை என்று ஒரு சர்வே முடிந்து விட்ட காரணத்தால் இன்றைக்கு புதியதாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகவோ, அல்லது எந்த முறையிலோ பள்ளிக் கூடங்கள் தொடங்குவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட மாட்டாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அது எந்த காரணத்தினாலும் சரியல்ல. ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்களைப் பொறுத்தமட்டில் கட்டாயமாக மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்கள் இல்லாத கிராமங்களில் அந்தப் பள்ளிக் கூடங்களைத் தொடங்குவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்திலே கல்விக்காக ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் செலவழித்தாலும் கூட, 100-க்கு 40 பேர் படிப்பறிவு இல்லாமல் ரேகை வைக்கக் கூடியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இது ஏற்கெனவே அரசியல் சட்டத்திலே 10 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக அத்தனை பேருக்கும் கல்வி அறிவு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்ன விதிகளுக்கு இன்று கூட அதற்கு விடை காணப்படவில்லை. இந்தியாவிலே கேரள மாநிலம் ஒன்றிலேதான் அதிகமான மக்கள் படித்திருக்கிறார்கள் அடுத்து வேண்டுமானால் தமிழகத்தை ஓரளவிற்குச் சொல்லலாம். இருந்தாலும் கூட அடித்தளத்திலே உள்ள மக்கள் கல்வி பெறமுடியாத நிலைமை இருப்பதன் காரணமாக, இந்த ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்களைத் தொடங்குவதற்கு அனுமதி வழங்கக் கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கு அதிகமான நிதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 சனவரி 25]

12.10 மணி

அடுத்து பல பள்ளிக்கூடங்களிலே இன்றைக்கு தொலைக் காட்சி வாங்குவதற்கு நிதி கேட்கிறார்கள். காலணி இல்லாத குழந்தைகளுக்கு காலணி தைப்பதற்கு நிதி கேட்கிறார்கள். ஆனால் பள்ளிக்கூடங்கள் பல ரிப்பேர் இல்லாமல் பல ஆண்டுகளாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக எங்களுடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சார்ந்த பீக்கிலிப்பட்டி, கெச்சலாபுரம் வரசனூர் போன்ற கிராமங்களில் பள்ளிகள் ரிப்பேர் ஆகாமல் இருக்கின்றன. சென்ற தடவை நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த போதே இதை சொல்லியிருக்கிறேன். இன்று வரையில் ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை. அதற்கு காரணம் கேட்டால் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே நிதி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்து ஆரம்ப பள்ளிக்கூடங்களுக்கு, அரசு பள்ளிக்கூடங்களுக்கு, ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த பள்ளிக்கூடங்களுக்கு, அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்து கட்டிடங்களைப் பழுதுபார்க்க நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிநீர் வழங்குவது சம்பந்தமாக இன்றைக்கு பல இடங்களிலே குடிநீர் வழங்குவதற்குரிய ஏற்பாட்டைச் செய்தாலும் கூட அந்த குடிநீருக்குத் தேவையான போரோ, ஓவர்ஹெட் டாங்கோ கட்டி விட்ட பிறகு, அதில் ரிப்பேர் என்றால் ரிப்பேர் செய்ய வழி வகை செய்யப்படவில்லை. பல இடங்களில் அப்படி ரிப்பேர் செய்யப்பட முடியாத நிலை இருப்பதன் காரணமாக ஆண்டுக் கணக்கில் குடிநீர் வழங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து விவசாயம் சம்பந்தப்பட்டது. கால்நடை சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். இன்றைக்கு பல்வேறு இடங்களிலே கால்நடை மருத்துவமனைகள் இருக்கின்றன. அந்த மருத்துவ மனைகளில் கால்நடை உதவியாளர்கள் இல்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று சொன்னால், கால்நடை உதவியாளர்களை பயிற்றுவிக்கக்கூடிய அந்த பயிற்சிப் பள்ளி கிடையாது. ஆரம்ப காலத்திலே 'லைவ் ஸ்டாக் அசிஸ்டென்ட்டுகள்' இருந்தார்கள். இன்றைக்கு அந்தக் கால்நடை உதவியாளர்கள் போதுமான அளவு இல்லாததன் காரணமாக பல்வேறு இடங்களிலே மருத்துவமனைகள் மட்டும் இருக்கின்றன. கால்நடை உதவியாளர்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றனர். ஆகவே ஆங்காங்குள்ள சப்-சென்ட்ரல்களிலே கால்நடை உதவியாளர்களை நியமிக்கக்கூடிய முறையிலே, கால்நடை உதவியாளர்களின் பயிற்சிப் பள்ளியை ஏற்படுத்தவேண்டும் அல்லது கால்நடை மருத்துவர்களையாவது, ஒவ்வொரு கால்நடை மருத்துவமனையிலும் நியமிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 சனவரி 25]

அதற்கு அடுத்தபடியாக நம்முடைய நிதி ஒதுக்கீடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்திலே பல்வேறு விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

“ஆகாறு அளவிட்டி தாயினும் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை”

என்பது போல நாமெல்லாம் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு பல்வேறு வழிகளிலே நிதி ஆதாரத்தை நாம் தேட வேண்டும்.

இன்றைக்கு தமிழகத்திலே போக்குவரத்து வசதி இல்லை. அதுவும் பல இடங்களில் சாலை வசதிகள் மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது. அவர்களிடத்திலே கேட்டால் சொல்லுகிறார்கள். (மணியடிக்கப் பெற்றது.) 10 நிமிடத்திலே முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு என்னோடு ஒத்துழைக்கத் தவறினால் நான் யாருக்கும் வாய்ப்பு அளிக்க முடியாமல் போய் விடும். இன்னும் 3 மணித்துளிகள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : 10 நிமிடங்கள் தான் முதலிலே சொன்னீர்கள். அந்த பத்து நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். அடுத்து முக்கியமானது பாசன வசதி. இன்றைக்கு தமிழகத்திலே பல்வேறு இடங்களிலே புதிதாக எங்கெங்கே இடமிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் பாசன வசதிகள் கொடுக்கக்கூடிய குளங்கள், கண்மாய்கள், கால்வாய்கள் அமைக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்கு முன்னதாக, இருக்கிற குளங்கள் கால்வாய்களை பழுது பார்ப்பதற்கு வேண்டிய நிதி ஆதாரம் இல்லை. அதற்கு மத்தியிலே இருக்கிற 9-வது நிதிக் கமிஷனிடத்திலே கேட்டு அதிகமான நிதியை நாம் பெறவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை செய்ய வேண்டும். இப்போது சாதகமான அரசு மத்தியிலே அமைந்து இருப்பதன் காரணமாக அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கின்றன. அத்தோடு இங்கும் இருக்கிற நிதி ஆதாரத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டிய பணிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. முதலாவதாக சொன்னேன். கல்வி. அத்தனை பேருக்கும் கல்வி கிடைக்கக் கூடிய முறையில் ஆரம்பக் கல்வியை சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரிடத்திலே வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆரம்ப பள்ளிக் கூடம் இல்லாத கிராமங்களை எல்லாம் சர்வே நடத்தி,

1990 சனவரி 25] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

ஆரம்ப பள்ளிக்குடம் இல்லாத ஊர் இல்லை என்று செய்ய வேண்டும். எங்காவது தடை செய்யப்பட்டிருந்தால் அந்தத் தடையை நீக்க வேண்டும். இது ஒன்று இரண்டாவது பாசன வசதி. பாசன வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

முன்றாவது சாலைப் போக்குவரத்துகள், எந்த மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், இருக்கிற சாலைகள், போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு இல்லாததன் காரணமாக 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பழுது பார்க்க வேண்டிய சாலைகள் 15 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பழுது பார்ப்பதன் காரணமாக போட்ட பணமும் பிரயோஜனம் இல்லை. சாலைகளும் போக்குவரத்திற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே சாலைகளை பராமரிப்பதற்காக அதிகமான நிதியை ஒதுக்க வேண்டும்.

நான்காவதாக இன்றைக்கு பொது விநியோகத்தில் நம் முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் பெறக்கூடியவர்களுக்கு கூட இலவசமாக அரிசி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அப்படி இலவசமாக அரிசி போடுவதை தடுக்கிறேன் என்றோ வேண்டாம் என்றோ சொல்லவில்லை. ஆனால் இலவசமாக ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வாங்குகிறவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்தானா என்பதைப் பற்றி, சரிதானா என்பதை பற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்பதோடு யார் யார் கஷ்டப்படுகிறார்களோ யார் யார் ஏழைகளோ யாருக்கு இப்போதுள்ள விலை வாசியில் அரிசி வாங்கி சாப்பிட முடியாமல் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு, சரியாக கணக்கிட்டு, சர்வகட்சி கண்காணிப்பிலே கணக்கு எடுத்து, இலவசமாக கொடுக்க வேண்டாம், குறைந்த விலையில் ஒரு கிலோ ஒரு ரூபாய் என்ற முறையிலே வருடம் பூராவும் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்பாடு செய்தால் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்ற ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் என்ற கணக் கெடுப்பிலே ஏகப்பட்ட கோளாறு. ஏற்கெனவே சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவேதான் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு இன்றைக்கு அரசு தரப்பிலே இருக்கும் பொது நிறுவனங்களிலே கொஞ்சம் சிக்கனப்படுத்தவேண்டும். பல்வேறு நிறுவனங்களிலே ஆர்ட் பேப்பர்களிலே பெரும்பாலான புத்தகங்களை அச்சிடுகிறார்கள். இங்கே கொடுத்திருக்கக்கூடிய புத்தகங்கள் எல்லாம் ஆர்ட் பேப்பரிலே அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கொஞ்சம் சிக்கனப்படுத்த வேண்டும். இவையெல்லாம் பொது நிறுவனங்கள், கொஞ்சம்

1990 சனவரி 25] [திரு. கோ. அழகர்சாமி]

லாபகரமாக நடத்த முயற்சி செய்ய வேண்டும். எங்களுக்கு வருகிற எல்லாப் புத்தங்களும் அப்படி இருக்கின்றன. விவரங்கள் வேண்டும். அதற்காக அதிகமாக செலவிடுவது சரியல்ல என்ற யோசனையை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு பொது விநியோகத்தில் 500 கார்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்று சுட்டாயம் அமைக்கப்படவேண்டும்.

12-15 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இன்னும் இரண்டு பேச்சாளர்கள் பேச வேண்டும். அதற்குப் பிறகு பதிலுரை இருக்கிறது. நான் இவ்வளவு சொல்லியும் இரண்டு மணித் துளிகள் நீடித்துக் கொண்டு போனால் நான் எப்படி அவையை நடத்துவது என்று நீங்கள் தான் எனக்கு வழி சொல்ல வேண்டும்.

திரு. கோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, 10 நிமிடம் கொடுக்கவில்லை. ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் உங்களுக்கு ஏற்கெனவே 9 மணித் துளிகள் கொடுத்து இப்போது 10 ஆவதில் தான் சொல்லியிருக்கிறேன். கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் எப்படி? இது ஒரு குற்றச்சாட்டா?

திரு. கோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பொது விநியோக முறையிலே 500 கார்டுகளுக்கு ஒரு கடை அமைத்து ஒரு சர்வ கட்டி கண்காணிப்புக் குழுவோடு சீராக பொது விநியோக முறையிலே எல்லா பொருள்களையும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக எங்களுடைய தாலுக்காவினுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கை. எட்டையபுரத்தில் ஒரு தாலுக்கா அமைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை. கோவில்பட்டிக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கிராமங்களை கோவில்பட்டி தாலுக்காவோடு இணைத்து கோவில்பட்டி தாலுக்காவிலேயும், விளாத்தி குளம் தாலுக்காவிலேயும் சில கிராமங்களைச் சேர்த்து எட்டையபுரம் தாலுக்கா அமைக்க வேண்டும் என்ற நீண்ட நாள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சித்திக் அவர்களுக்கு 5 மணித் துளிகள் மட்டும். வேறு வழியில்லை.

கு 2 ஏ 53-375—14

[1990 சனவரி 25]

*திரு. எம். முகமது சித்திக்: மரியாதைக்குரிய பேரவைத் துணை தலைவர் அவர்களே, இந்த துணை நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எல்லோருக்கும் 10 நிமிடம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். தயவு செய்து எனக்கும் அப்படி கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டு, இந்த துணை நிதிநிலை அறிக்கையில் நாடு போற்றும் நலப் பணித் திட்டங்களுக்கு செலவு செய்யப்படவிருப்பதை வரும் நிதியாண்டில் அரசு மேற்கொள்ள இருக்கின்ற சமூகப் பொருளாதார மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு செலவு செய்யப் படுவதாக இருக்கிறது என்பது மேலும் நம்பிக்கையூட்டுவதாகவும், மன நிறைவு அளிப்பதாகவும் அமைந்திருக்கிறது என்பதை மனதாரப் பாராட்டி நான் வரவேற்கிறேன்.

மண்டல் கமிஷன், கடந்த சட்டமன்றத் தேர்தலில் மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகளை ஏற்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு தீர்மானம் நிறைவேற்றினோம். ஆனால் அது குறித்து முன்பு இருந்த ராஜீவ் அரசு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆனால் புதிய தேசிய முன்னணி அரசு மண்டல் குழு பரிந்துரைகளை ஆய்வு செய்ய அமைச்சர்கள் கொண்ட குழு அமைக்கவிருப்பதை நான் பெரிதும் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். இந்தக் குழு பரிந்துரைகளை, நடைமுறை சாத்தியக் கூறுகளை விரைவில் ஆய்வு செய்து, மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்த மத்திய அரசை நம்முடைய அரசு கேட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான பூம்புகார் தொகுதியிலே டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பூம்புகார் என்றாலே இன்றைக்கு உலகம் முழுவதும் தெரிகின்ற வகையிலே, அவருடைய ஆட்சிக் காலத்திலே அங்கே கலைக்கூடத்தையும், சிலப்பதிகார கலையையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மிகவும் பாராட்டத்தக்க வகையிலே பூம்புகார் பெருமை அடைகிறது டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், இப்போது அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்ட ஆட்சியிலே அங்கு வாழ்கின்ற மக்களுடைய முன்னேற்றத்தைக் கருதி, அந்த மக்களுடைய நலன்களைக் கருதி, அப்பகுதி முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கத்தோடு, அங்கே சிப்காட் நிறுவனத்தின் மூலமாக தொழிற் பேட்டை அமைத்துக் கொடுத்திருப்பதை நான் என் தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும், என் சார்பாகவும் கலைஞர் அவர்களுக்கு பாராட்டுதலையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு அளிக்க வேண்டிய சலுகைகளைப் பற்றி கூற விரும்புகிறேன். டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே இன்னும் நிறையச் சலுகைகளை அவர்களுக்கு

1990 சனவரி 25]

[திரு. எம். முகமது சித்திக்]

அளிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அரிசிப் பிரச்சனையை வைத்துத்தான் அரசியல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட அரிசியை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் விவசாயிகள். அரசினுடைய தலை எழுத்தையே இன்றைக்கு விவசாயிகள் தான் நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அரிசியை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் இன்னும் அதிகமாக நெல் உற்பத்தி பண்ணுவதற்கு அரசு ஆக்கப்பூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்கு மானியம் என்ற வகையிலே பூச்சி மருந்து, உரம், விதை, விவசாயக் கருவிகள் வழங்கப்படுகின்றன. அதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அப்படி வழங்கப்படுகின்ற மானியங்கள் எல்லாம் முறையாக விவசாயிகளுக்கு சென்றடைவதில்லை. இப்படி அவர்களுக்கு மானியம் என்று கொடுத்து அதை விவசாயிகள் அடையாமல், அதிகாரிகளும், பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களும் அதை பங்கிட்டுக் கொள்கின்றார்கள். விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற பூச்சி மருந்து எல்லாம் தனியாருடைய பூச்சி மருந்துக் கடைக்கே மீண்டும் விற்பனைக்குச் செல்கிறது. இவைகளையெல்லாம் மானியமாக, விதையாகவோ, உரமாகவோ வழங்குவதால் விவசாயிகள் கஷ்டம் அடைகிறார்கள். நெல்லுக்கு, குவிண்டாலுக்கு 35 ரூபாய் இன்றைக்கு மானியமாகக் கொடுத்து இருப்பதை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இன்னும் அதிகமாக அவர்களுக்கு வழங்கி, பூச்சி மருந்து, உரம், விவசாயக் கருவிகள் போன்றவற்றுக்குக் கொடுக்கின்ற மானியத்தையெல்லாம் நிறுத்தி விட்டு உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லுக்கு ஆறுதல் விலையாக அதிகமாக வழங்கினால், விவசாயிகள் அதை அதிகமாக வரவேற்பார்கள் என்ற கருத்தினையும் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12.20 மணி

பாரதப் பிரதமர் வி.பி. சிங் அவர்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் விவசாயக் கடன்கள் ரூ. 10 ஆயிரத்திற்கு உட்பட்டதை தள்ளுபடி செய்வோம் என்று கூறினார்கள். அதை சில மாநிலங்களில் தள்ளுபடி செய்திருப்பதாக நான் அறிகின்றேன். டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் தமிழகத்திலே ரூ. 10 ஆயிரத்திற்கு உட்பட்ட விவசாயக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கு மத்திய அரசை கேட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீஸ் துறைக்கு அதிநவீனமான துப்பாக்கிகள் வழங்கப் பட வேண்டும். தர்மபுரிக்கு அருகிலே, சத்தியமங்கலம் காடுகளில். . . . (மணியடிக்கப் பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

[1990 சனவரி 25]

திரு. எம். முகமது சித்திக் : அதுமட்டுமல்லாமல், எனது தொகுதி ஆறுகள், வாய்க்கால்கள் நிறைந்த தொகுதியாகும். நிறைய இடங்களிலே பாலங்கள் கட்டவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த பகுதிகளுக்கெல்லாம் பாலங்கள் கட்டி, இணைப்புச் சாலைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அந்த விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் பாய்வதற்கு மழைக்காலங்களில் தண்ணீர் வடிவதற்கு வாய்க்கால்கள் தூர் எடுக்கப்படாத நிலையில் இருக்கின்றன. காட்டாமணிகள் அடர்ந்து மழைக்காலங்களில் தண்ணீர் வடிவதில்லை. பாசனத்திற்கும் தண்ணீர் பாய்வதில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அங்குள்ள அனைத்துக் கால்வாய்களையும் சீரமைப்பதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில், மருத்துவத் துறையிலே, இன்றைக்கு டாக்டர்கள் இரவு நேரங்களில் மருத்துவ மனைகளில் இருப்பதில்லை. அவர்கள், ஆப்பிரேஷன் மற்றும் சில நோய்களுக்கு மருத்துவம் பார்ப்பதற்கு இன்றைக்கு அதிகமாக பணம் வாங்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மருத்துவத் துறைக்கு என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர் குழு ஒன்றை அமைத்து மருத்துவத் துறையை இன்னும் செம்மைப்படுத்த வேண்டும். மருத்துவ மனையில் உள்ள ஜெனரேட்டர்கள் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. மருந்துகளைக் காப்பதற்கான குளிர்ப்பாதைப் பெட்டிகள் அங்கே பழுதடைந்திருக்கின்றன. எனது பகுதியிலே தலைமை அரசு மருத்துவமனை இருக்கிறது. அங்கே எந்தவிதமான நவீன மருத்துவக் கருவிகளும் இல்லை. ஆகவே அங்கேயிருக்கின்ற மக்கள் பலன் அடைகின்ற வகையிலே அந்த மருத்துவமனைக்குத் தேவையான நவீன கருவிகளையெல்லாம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, மேலும் ஒரு மருத்துவமனையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்களையும் இந்த அரசையும் உள்ளன்போடு, தயவோடு கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கோ. பூவராகன் : மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக, விரைந்து செயல்படுகின்ற சேமநல அரசு ஒரு துணை மதிப்பீடு செய்யாமல் இருக்க முடியாது. வெறுமனே ஒரு வேலையும் செய்யாமல் இருந்தால் துணை மதிப்பீட்டிற்கே அவசியம் இல்லை. எல்லா காரியங்களும் விரைவிலே செய்ய வேண்டும். நல்ல காரியங்கள் விரைந்து செயல்பட வேண்டும். நல்ல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்கின்ற ஒரு சேமநல அரசாங்கத்திற்கு வெல்பேர்ஸ்டேட், இது மாதிரி துணை மதிப்பீடு வருவது இயற்கை அது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. நான் அதிகமாக அதிலே போகாமல், குறிப்பாக, இந்த கன்டினென்ட் பண்டிலே இருந்து

1990 சனவரி 25]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

எடுத்து இதிலே செலவு செய்வது, அப்புறமாக சரிக்கட்டுவது என்ற நிலையைக் கொஞ்சம் மாற்ற வேண்டும். கன்டிஷண்ட்...பண்ட் எதற்காக ஏற்பட்டதோ அதிலேதான் அது இருக்க வேண்டுமே தவிர, செலவினங்கள் வருகின்றபோது, தலைப்பிலே மாற்றுகின்ற முறையை, முன்னாலே இருந்த அரசு செய்ததை அவ்வாறு செய்வதை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிறுத்த வேண்டும் அதை எந்தெந்த இனங்களிலே எடுத்து இருக்கின்றார்கள் என்பதைச் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தாலே அதை அப்படியே விட்டு விடுகிறேன்.

பொதுவாக, இன்றைய தினம் கரும்புக்கு விலையை நம் முடைய அரசு, மத்திய அரசு நிர்ணயித்த விலையை விட 20 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள். மத்திய அரசாங்கம் சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு அதிகமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதையும் சேர்த்து கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்கு கிடைக்கும்படியாக அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. 275 ரூபாய் வரும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதோடு, கரும்பு செஸ்ஸிலே, இதுவரையிலே தனியார் ஆலைக் காரர்களை வற்புறுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், வழக்கு மன்றத்திற்குப் போயிருக்கின்றார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அவர்களையெல்லாம் அழைத்துப் பேசவேண்டுமென்று சொல்லி, முன்னாலே இருந்த மாண்புமிகு விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களை அழைத்துப் பேசி, அதற்கு அவர்கள் ஏதோ சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சில காரணங்களை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். என்ன காரணங்கள் என்று சொன்னால், விரைந்து அதிலுள்ள தடைகளை நீக்கி அந்தச் சாலையைப் போட்டு விவசாயிகளுக்கு அந்தப் பலன்களை ஏற்படுத்த மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-25 மணி

சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக பைகளில் அரிசியை அடைத்து அனுப்புவதற்கு ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதிலே 5 கிலோ 8 கிலோ என்று எடை குறைவதாகச் சில இடங்களில் சொல்கிறார்கள். அதைத் தவிர்க்க அந்தப் பையில் மொத்தமாக அரிசியை அடைத்து எத்தனை கார்டுகள் எந்த ஏரியாவில் இருக்கிறதோ, அவ்வளவு தேவைப்படும் அரிசியை மொத்தமாக ஒரே இடத்தில் போட்டு வினியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு சத்துணவுக் கூடங்களில் முட்டை வழங்குகிற நாட்களில் மட்டும் அதிகமான குழந்தைகள் வருகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதில் ஒரு பிரச்சினை, மார்க்கெட்டில் முட்டை வாங்கினால் 50 பைசா 60 பைசா தான் ஆகிறது.

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1990 சனவரி 25]

ஆனால் டெண்டர் போட்டு விடுவதால், ஒரு முட்டையின் விலை ரூ. 1 என்று ஆகிவிடுகிறது என்று தெரிகிறது. அதை நீங்கள் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் கரும்பு உற்பத்தி செஸ்ஸிலிருந்து பணம் அதிகமாக வராததால், அங்கே மில்லுக்குப் போகிற சாலைகள் சரியாக பராமரிக்கப்படவில்லை. அந்தச் சாலைகளை பழுது பார்க்கவும், புதிய சாலைகள், புதிய பாலங்கள் கட்டவும், நிரம்பவும் நிதி தேவைப்படுகிறது, அதற்கான நிதியை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் கூட்டுறவுத் துறையின் சார்பாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒருங்கிணைந்த கூட்டுறவு மையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும் என்று கூறப்பட்டிருந்தது. அதன் தொடர்பாக, அந்த மையத்தை எனது தொகுதியான விருத்தாசலத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதியிருந்தேன். அவர்களும் உறுதியளித்தார்கள். இப்போது அது காமராஜர் மாவட்டத்திற்குப் போய்விட்டது. விருத்தாசலத்திற்கு வரவில்லை என்ற குறை எனக்கு இருக்கிறது (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : இப்போது காமராஜ் மாவட்டத்திற்குப் போய் இருப்பது கடந்த ஆண்டு ஒப்புதல் தரப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டுக்கு வர இருப்பது தென்னாற்காடு மாவட்டத்தினுடைய ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தைத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கடிதம் மூலம் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி அடுத்த நிதியாண்டில்தான் அரசு முடிவெடுக்கும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : என்னுடைய தொகுதியில் மேல்நிலைப்பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. 300 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். பல ஆசிரியர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். அதை இரண்டாகப் பிரிப்பதற்கு வசதி இருக்கிறது. உயர்நிலைப் பள்ளியாகவும், மேல்நிலைப் பள்ளியாகவும் அதைப் பிரிப்பதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து திருவண்ணாமலை-சம்பவராயர் மாவட்டம், வேலூர்-அம்பேத்கார் மாவட்டம் என்றும் பிரித்து இருக்கிறார்கள். நான் நேற்றையதினம் சொல்கிறபோது, திருவண்ணாமலை மாவட்டத்தை வன்னிய சம்பவராயர் மாவட்டம் என்று பெயர் மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். ஏற்கெனவே பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டம் என்று இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கத்திற்கு பிரச்சினையிருக்காது. இதையும் வன்னிய சம்பவராயர் மாவட்டம் என்று மாற்றினால் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

1950 சன்வரி 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தேவர் திருமகன் என்று மாற்றியதற்குக் காரணம், ஏற்கெனவே, இருந்த பெயர், அங்கே சூட்டப்பட்டபோது, ஒரு தனிப்பட்டவருடைய பெயரால் சூட்டப்பட்டது. இப்போது அந்தத் தனிப்பட்டவருடைய பெயரைக் குறிக்கிற வகையில் பசும்பொன் தேவர் திருமகனார் மாவட்டம் என்று தான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சம்புவராயர் என்பது பலரையும் குறிக்கிற ஒன்றாகவே இருக்கிறது. ஆகவே, சம்புவராயர் வன்னியர் என்று கூறுவது பொருத்தமாக இருக்காது. எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்த மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : வற்புறுத்துவதாகக் கருத வேண்டாம். (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நானும் திரும்பவும் மணி அடிப்பதாகக் கருத வேண்டாம். (சிரிப்பு.)

திரு. கோ. பூவராகன் : எம்.ஜி.ஆர். அவர்களை பாரத ரத்னா என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. அதைப்போல பாரத ரத்னா காமராஜர் மாவட்டம் என்று ஏன் அழைக்கக்கூடாது. நேரம் இல்லாத காரணத்தால் என் தொகுதியைப் பற்றி ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். விருத்தாசலத் திற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வந்து பீங்கான் தொழிற் சாலையைத் திறந்து வைத்தார்கள். அதில் பெரும்பகுதி இன்னமும் திறக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதனால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விரைவில் அவைகளைத் திறந்து தொழிலாளர்களுக்கு வேலை செய்யும் வாய்ப்பை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-30 மணி

அதோடு நிறைய மரங்களை வளர்க்கக்கூடிய தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் — இப்போது கால்நடை மருத்துவத் துறையில் பல்கலைக் கழகத்தை ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அதுபோல்—காடுகளைப் பொறுத்தவரையில் அதாவது காட்டிலாக்காவினைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தைகளை நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களை பாரத ரத்னா என்று சொன்னது கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். காமராஜர் இரயில்வே நிலையம் என்று வைத்த பெயரை மாற்றாமல்.....

[1990 சனவரி 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து இப்போது அந்தப் பிரச்சினையை எழுப்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டு அவர்கள் போய் விடுகிறார்கள். பிறகு பத்திரிகையிலே அதைப் பெரிதாகப் போட்டு விடுகிறார்கள். காமராஜர் இரயில்வே நிலையத்தின் பெயரை மாற்றிவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். இல்லை. காமராஜர் இரயில்வே ஸ்டேஷன் என்ற பெயர் வைக்கப்படவே இல்லை. நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்கிறேன். சொல்லியாக வேண்டும். பத்திரிகையிலே போராட்டமெல்லாம் நடத்தப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எம்.எம்.டி.ஏ. என்ற ஒரு நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி முன்பு நடைபெற்ற அந்தக் காலகட்டத்தில் அந்தப் பகுதிக்கு மறைமலை நகர் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. அந்த மறைமலை நகரில் 1988 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம்—காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மாநாடு நடைபெற்றது ; அங்கே ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அங்கே ஒரு தற்காலிக இரயில்வே ஸ்டேஷன் அப்போது வைக்கப்பட்டது. அதற்கு காமராஜர் இரயில்வே நிலையம் என்ற பெயர் சூட்டப்படுவதாக அவர் அறிவித்தார். இது 1988 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில். அதாவது நான்காவது மாதத்தில். அதற்குப் பிறகு கவர்னர் ஆட்சி 1989 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் வரையில் நடந்திருக்கிறது. அப்போது கவர்னர் ஆட்சியில் 11-வது மாதம், அதாவது நவம்பர் மாதத்தில் இரயில்வே அதிகாரி கடிதம் எழுதிக் கேட்கிறார். கவர்னர் ஆட்சியில் உள்ள அதிகாரிகளுக்குக் கடிதம் எழுதிக் கேட்கிறார். இப்படி மறைமலை நகரில் இருக்கும் இரயிலடிக்கு என்ன பெயர் வைப்பது என்று கேட்கிறார். நான் கேட்கிறேன். 7 மாத காலம் என்ன செய்தார்கள் ? திரு. ராஜீவ் காந்தி அறிவித்ததாகச் சொன்னார்கள். அந்த ஆண்டு முழுவதும் அந்தப் பெயர் வைப்பதற்கான எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அதிகாரபூர்வமாக எதுவும் செய்யவில்லை. இரயில்வே அதிகாரி பிறகு கடிதம் எழுதிக் கேட்கிறார். கவர்னர் ஆட்சியில் அதற்கு எந்தப் பதிலும் அனுப்பப்படவில்லை. பிறகு இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு அந்தக் கடிதம் வந்தது. அந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்து அந்தப் பகுதி மக்கள் எழுதிக் கேட்டார்கள். மறைமலைநகர் என்ற புதிய நகரை உருவாக்குகிறோம். காமராஜருக்குத் தமிழ் நாட்டிலே எத்தனையோ இடங்களில் பெயர் வைக்க முடியும் : வைத்து இருக்கிறோம் — நம்முடைய அருமை நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது காமராஜருடைய பெயர் மதுரையில் ஒரு பல்கலைக் கழகத் திற்கு சூட்டப்பட்டிருக்கிறது. நான் முதலமைச்சராக இருந்த போது காமராஜருக்கு நினைவாலயம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

1990 சனவரி 25] [டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

அதிலே இருந்த ராட்டையைக் கூட எடுத்து விட்டார்கள். அது யார் என்பது நண்பர் குமரி அனந்தனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். காமராஜருக்கு இந்திரா காங்கிரஸில் என்ன மதிப்பு இருந்தது என்பதை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

கன்னியாகுமரியில் நடைபெற்ற இரயில்வே நிலையத் தொடக்க விழாவின்போது அவருக்கு அழைப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை. மேடைக்குக்கூட அவர் அழைக்கப்படவில்லை. அன்றைக்குப் பிரதமராக இருந்தவர் இந்திரா காந்தி அவர்கள். நான்தான் கீழே இறங்கிச் சென்று காமராஜர் அவர்களை அழைத்துப் போய் மேடையிலே உட்கார வைத்தேன். காமராஜர் அப்போது அந்தத் தொகுதியினுடைய எம்.பி. அவரைப் பேசுவதற்குக் கூட அன்றைக்கு மத்திய அரசு அனுமதிக்கவில்லை. இதெல்லாம் நடைபெற்றது அன்றைக்கு இந்திரா காங்கிரஸ் ஆட்சியிலேதான். திடீரென்று காமராஜர் மீது இன்றைக்குப் பற்றும், பாசமும் வந்துவிட்டதாகச் சொல்வது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. காமராஜர் மறைந்தபோது அவருக்கு என்னென்ன கடமைகள் செய்யப்பட்டன என்பதைப் பற்றி மேலவையில் இருந்த திரு. ராஜாராம் நாயுடு— எதிர்க்கட்சித் தலைவர்—சொன்னார்கள். காமராஜருடைய உடன் பிறந்த சகோதரன் கூட இவ்வளவு காரியங்களைச் செய்ய இயலாது. அந்த அளவுக்கு முதலமைச்சர் கருணாநிதி காரியங்களைச் செய்து இருக்கிறார் என்று சொன்னார்.

காமராஜருடைய மறைவுக்குப் பிறகு கடற்கரைச் சாலைக்கு காமராஜர் சாலை என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. பிறகு நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய காலத்திலே காமராஜர் மாவட்டம் என்று பெயர் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்றைக்குக் காலையில் கூட ஒரு கேள்விக்கு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் பதில் சொன்னபோது காமராஜர் நீர்த்தேக்கம் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது குறித்துச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. ஆனால் மறைமலை அடிகளுக்குத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லா இடங்களிலும் பெயர் வைக்க இயலாது. மறைமலைநகர் மறைமலை அடிகள் பிறந்து வாழ்ந்த இடம். அவருடைய புகழ்க்கொடி பறந்த இடம். மறைமலையடிகள் தமிழில் கரை கண்டவர். பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா, திரு. வி.க. போன்றவர்கள் எல்லாம் மறைமலையடிகள் என்ற தமிழ்க்கடலைப் பற்றிப் புகழ்ந்து இருக்கிறார்கள். நம்முடைய திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களுக்கும் மறைமலையடிகளைப் பற்றி நான் அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்தப் பெயரால் அங்கே ஒரு புகைவண்டி நிலையம் இருப்பதை மாற்றி காமராஜருடைய பெயரை வைக்க வேண்டுமென்றால், காமராஜரே இப்போது உயிரோடு இருந்தால் அதைத் தடுப்பார். அந்தப் பெருந்தன்மை காமராஜருக்கு உண்டு. அந்த அளவுக்குப் போற்றுவதிலும், புகழ்கின்ற நிலையும் மறைமலையடிகளுக்கும் உண்டு.

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

[1990 சனவரி 25]

எனவே அந்த 11 மாத காலத்தில் — 1988-ல் ராஜீவ் காந்தி அறிவித்த பிறகு — ராஜீவ் காந்தியும் தொடர் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை, மத்திய அரசும் ஈடுபடவில்லை. அந்த இரயில்வே இலாக்காவும் ஈடுபடவில்லை. இப்போது மறைமலை நகரே அங்கே இருக்கட்டும் என்று அறிவித்த பிறகு வேண்டுமென்றே நாங்கள் போராடப்போகிறோம் என்றெல்லாம் இன்றைக்கு அறிவிக்கிறார்கள். ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருச்சியிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநாடு நடைபெற இருக்கிறது. மாநாடு நடைபெறுகின்ற இடத்திற்குப் பெயர் மன்னாபுரம். அதை அண்ணா நகர் என்று இப்போது நாங்கள் மாநாடு நடைபெறுகின்ற இடத்திற்கு வைத்து பத்திரிகையிலே வெளியிட்டிருக்கிறோம். மாநாடு நடந்த பிறகு, அது அண்ணா நகர் என்று இருக்கமுடியாது. தற்காலிகமாகத்தான் அந்த பெயர். அதைப் போல நீங்கள் மாநாடு நடத்திய இடத்திற்கு காமராஜர் நகர் என்று இருந்திருக்கலாம். அதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. அது எப்படி, அண்ணா நகர் என்பது இன்றைக்கு மன்னாபுரத்திற்கு திருச்சியிலே தற்காலிகப் பெயரோ அதைப் போலத்தான் காமராஜர் நகர் என்பதும்—மறைமலை நகர்—மாநாட்டிற்காகத் தற்காலிக பெயர். எனவே இந்த விளக்கத்தைப் புரிந்துகொண்ட பிறகாவது இதைப் பிரச்சினையாக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

12-35 மணி

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, மறைமலையடிகள் பெருமையும் காப்பாற்றப்பட வேண்டும், பெருந்தலைவர் காமராஜர் பெயரையும் காப்பாற்றுகின்ற முயற்சியிலே தாங்கள் ஈடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட இயக்கங்கள் குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசோ, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசோ, மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களை மதித்த அளவிற்கு, சொந்தக் கட்சிக்காரர்களை மதிக்காமல் இருக்கலாம். என்னுடைய பெயர்கள் பல இடங்களிலே மாற்றப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் இந்த அரசோ அல்லது நண்பர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய அரசோ காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு அளித்த விளம்பரத்தை காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலோ ராஜீவ் காந்தி ஆட்சிக் காலத்திலோ மற்றவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைத் தயவு செய்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

காமராசர் அவர்களுடைய பெயருக்கு ஊனம் வரவேண்டும் என்றோ, அதை கேவலப்படுத்த வேண்டுமென்றோ, அதை மாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணமோ எங்களுக்குக் கிடையாது.

1990 சனவரி 25] [டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

அந்த சின்ன ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு பாவம், மறைமலையடிகளுடைய பெயர் இருந்துவிட்டும் போகட்டும். ஒரு பெரிய ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு காமராசருடைய பெயரை வைக்கலாம். கூடுமானால் விருதுநகர் ரெயிலடிக்குக்கூட காமராசர் பெயரைச் சூட்டலாம்.

* திரு. எல். கணேசன் : (முதலமைச்சரின் ஆட்சி மன்றச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, துணை நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதும் மானியக் கோரிக்கையின் மீதும் பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய சீரிய கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இடையில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் கூட விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். கருத்துக்களை எடுத்து வைத்த உறுப்பினர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அதைப்போலவே இந்த விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கின்ற வாய்ப்பினை நல்கிய தமிழினத் தலைவர், தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுசாமி அவர்கள் திட்டம் சரியாக திட்டாத காரணத்தினால்தான் இப்படிப்பட்ட துணை மானியக் கோரிக்கைகள் எழுகின்றன. என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அது அல்ல. உண்மை என்னவென்றால் இப்படிப்பட்ட துணை நிதிநிலை அறிக்கை வைக்கவேண்டுமது தவிர்க்கமுடியாத நிலையாகும். அவர்களே சொன்னார்கள், வெள்ள நிவாரணப் பணிக் கச்சிறப்பாக நடைபெறுகிறது என்று. அதற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் 50 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதாக இதே மாமன்றத்தில் அறிவித்தார்கள். வெள்ளம் வரும் என்று யாரும் முன்னரே சொல்லமுடியாது. இப்படி இயற்கையின் சீற்றம் தானே ஏற்படுவது என்பது மட்டுமல்ல, திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறபோதே கூட புதிய திட்டங்கள் உடன் சேர்க்கப்படுகிறபோது, திட்டத்தின் நிதி போதுமானதாக இல்லாமல் இருப்பதும், துணை மானியக் கோரிக்கை வைப்பதும் இயற்கை.

அதை எல்லா மாநிலங்களும் கடைப்பிடிக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றி நீண்டநேரம் புள்ளிவிவரங்களை சொல்லிக் கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை. இரண்டே இரண்டு சொல்கிறேன். பீகாரிலே 'கார்ப்பஸ் ஆப் கன்டிஷன்சி பண்ட்' என்று 350 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது, அதைப் போலவே, உத்தரபிரதேசத்தில் 200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய மாநிலத்திலேகூட ஆண்டுதோறும் துணை மானியக் கோரிக்கை எதிர்பாராத செலவினங்கள் குறித்து நாம் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோம்.

[திரு. எல். கணேசன்]

[1990 சனவரி 25]

During the period from 4-7-1983 to 31-3-1984 the Corpus of the Contingency Fund was raised to Rs. 150 crores and from 1-4-1984 to 1-7-1985 it was Rs. 50 crores. From 2-7-1985 to 31-3-1986 the Corpus of the Contingency Fund was again raised to Rs. 100 crores.

ஆகவே இது புதியது அல்ல. இங்கே துணை மானியக் கோரிக்கை மிக முக்கியமாகத் தேவைப்படுவதற்கான காரணம் மத்திய அரசு அலுவலர்களுடைய, அதிகாரிகளுடைய ஊதிய விகிதத்திற்கு இணையாக தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர்கள், அரசு அதிகாரிகளுடைய ஊதியம் ஐந்தாவது ஊதியக் குழுவினுடைய பரிந்துரையை ஏற்று உயர்த்தியது தான் முக்கியமானது என்பதை அப்போது அந்தத் துறையிலிருந்து போராடிய அல்லது போராட்டத்திற்குத் துணை நின்ற சட்டப் பேரவை உறுப்பினராக இப்போதுள்ள நண்பர்கள் அறிவார்கள்.

12-40 மணி

நான் ஒன்றை இந்த நேரத்தில் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள் என்பவவை ஏறத்தாழ 1935-வது சட்டத்தின் (Act of 1935) அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டு, உருவாக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து மாநில அரசு அலுவலர்கள், மத்திய அரசு அலுவலர்கள் என்று இருந்து, மத்திய அரசு அலுவலர்களுடைய ஊதிய விகிதங்கள் மாநில அரசு ஊழியர்களுடைய ஊதிய விகிதங்களை விட சற்று கூடுதலாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. இங்கே ஆங்கிலேய ஆட்சியிலும், அதைத் தொடர்ந்து நீதி கட்சி ஆட்சியிலும், அதற்குப் பின்னால் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும், அதற்குப் பின்னால் தி. மு. க. ஆட்சியிலும், அதற்குப் பின்னால் அ. தி. மு. க. ஆட்சியிலும் அதற்குப் பின்னால் இன்றைய வரையில், 1989 வரையில் மத்திய அரசு அலுவலர்களுடைய ஊதிய விகிதம் மாநில அரசு அலுவலர்களுடைய ஊதிய விகிதத்தைவிட சற்று கூடுதலாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. மத்திய அரசுக்கு நிதி வருவாய் வாயில்கள் மிகுதியானவை. அதுமட்டுமல்லாமல் அது நீட்சித் தன்மையுடையவை.

The source of the Central Government is tremendous not only tremendous but they are highly clastics ஆனால் மாநில அரசுக்கு அப்படி அல்ல. ஆகவே, சம்பள விகிதங்களிலே குறைவாக இருப்பதிலே கூட சில காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் மத்திய அரசு அலுவலர்களுடைய ஊதிய விகிதத்திற்கு இணையாக மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் ஊதிய விகிதங்களை உயர்த்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பல நாட்களாக இருந்தது, பல ஆண்டுகளாக இருந்தது, பல ஆட்சிக் காலங்களில் இருந்தது. ஆனால் முதல்முறையாக மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையாக சம்பள விகிதங்களை மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கிய பெருமை கலைஞர் அரசுக்கே, மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுக்கே உண்டு என்பதை நாம் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும்.

1990 சனவரி 25] [திரு. எல். கணேசன்]

This is not an ordinary phenomenon; for the first time in the history of Tamil Nadu, the scale of Pay of State Govt. employees is made equal to the scale of pay of the Central Govt. employees என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதுமாத்திரமல்ல, உயர்த்தினாரே, உயர்த்தியபோது சில குறைபாடுகள் நேரக்கூடும். அது தவிர்க்க முடியாமல் கூட இருக்கலாம். இந்த குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறபோது, அதை எப்படி ஏற்றுக்கொண்டு இந்த அரசு நடந்துகொள்கிறது என்பதுதான் முக்கியம். The King can do no wrong அரசன் மன்னன், மரபு வழி வருகிறவன், நான் தவறு இழைக்க மாட்டேன் என்று சொல்கிற மதோன்மத்த மனப்பான்மை இந்த மக்கள் ஆட்சிக்கு, இந்த அரசை ஆட்சி புரிபவர்களுக்கு அதிலும் தெளிவும், ஞானமும், முதிர்ச்சியும் ஒருங்கே பெற்றுள்ள மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கட்கு எப்போதும் இருந்தது இல்லை. கொடுக்கப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகள் அல்லது குறைபாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற மிகுந்த உயர்ந்த அந்தப் பண்பை அவர்கள் இதிலே கடைப்பிடித்திருக்கிறார்கள். அரசு அலுவலர்களுடைய கூட்டங்களுக்கு அவர்களே நேரில் சென்றிருக்கிறார்கள். அதிலே பங்கேற்றபோது, அவர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வரை அரசு அலுவலர்களுடைய சங்கங்கள், பல்வேறு சங்கப் பிரதிநிதிகள் பல்வேறு அமைப்புகள் சந்தித்திருக்கின்றன. கோரிக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு 113 பிரிவினருக்கு ஏற்பட்ட குறைபாடுகளைக் களைந்து உரிய உத்தரவை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல், அதைத் தொடர்ந்து இப்போதுகூட இந்த மாமன்றத்திலே சொன்னார்கள் 'ஜாக்' குழுவின் அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னபோது அவர்களுக்கு நேரத்தை ஒதுக்கி, நான் சந்திக்கிறேன் நீங்கள் வந்து உங்களுடைய கோரிக்கைகளைச் சொல்லுங்கள் என்று நேரத்தை ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது ஊதிய விகிதத்தை உயர்த்தியது மாத்திரமல்லாமல் உயர்த்தியபோது ஏற்படுகிற குறைபாடுகளைத் தவிர்க்க வேண்டும், போக்க வேண்டும் என்று இருக்கிற அந்த உணர்வு, மாண்புமிகு முதல்வருக்கு இருக்கிற அந்த உணர்வு, மக்கள் ஆட்சியின் பண்பை உணர்ந்த ஒரு தலைவராக இருந்து எப்படி செயல்படுகிறார் என்பதை நீங்கள் எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்

இன்னொன்றையும் நான் சொல்லிக்கொள்வேன். சில இடங்களில், சில இனங்களில், சில பிரிவினருக்கு மத்திய அரசு அலுவலர்களை விட நம்முடைய மாநில அரசு அலுவலர்களுக்கு ஊதிய விகிதம் உயர்த்தி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக உதாரணமாக, இளநிலை உதவியாளர்கள், ஒட்டுநர்கள், தலைமைக் காவலர்கள், உதவி ஆய்வாளர்கள், முதுநிலை பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம், மாநில அரசு அலுவல

[திரு. எல். கணேசன்]

[1990 சனவரி 25]

களாக இருக்கிற இவர்களுக்கெல்லாம் மத்திய அரசு அலுவலர்களை விட அதிகமாக சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் இந்த சம்பள விகிதத்தை உயர்த்தும் வரையில், இந்தியத் திருநாட்டில் மாநில அரசு அலுவலர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துங்கள். மத்திய அரசு அலுவலர்களுக்கு இணையாக உயர்த்துங்கள் என்று உலக கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. இனிமேல், ஒருவேளை கலைஞர் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிற அந்த நிலை, மத்திய அரசு அலுவலர்களுடைய சம்பளத்தை மாநில அரசு அதுவும் தமிழ்நாடு மாநில அரசு அலுவலர்களுடைய சம்பளத்திற்கு இணையாக உயர்த்துங்கள் என்று கோரிக்கை வைக்கக்கூடிய காலம் வரும். அப்படிப்பட்ட காலத்தை இங்கே உருவாக்கி இருக்கிறோம்.

12-45 மணி

இதிலே நான் இன்னொன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். பொதுவாக இதிலே சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகளில், அல்லது குறைபாடுகளில் ஒன்று, பல இனங்கள் விடுபட்டுப் போய்விட்டன அல்லது பல பிரிவினர்கள் விடுபட்டுப் போய்விட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது உண்மையல்ல. தமிழக அரசில் பணியாற்றக்கூடிய அரசு அலுவலர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 11.13 லட்சம் ஆகும். இதில் ஊதிய விகிதங்களில் (பேஸ்கேஸ்) பணியாற்றக்கூடியவர்கள் 8.13 லட்சம் பேர். இதுவன்னியில் தொகுப்பூதியம், மதிப்புதியம் போன்ற பிரிவுகளைச் சார்ந்தவர்கள் சுமார் 3 லட்சம் பேர். ஊதிய விகிதங்களில் பணியாற்றக்கூடிய அலுவலர்கள் எண்ணிக்கையைப் பிரித்துப் பார்ப்போம் என்றால் இதற்குத் தெளிவாக விளக்கம் கிடைக்கும். இவர்களில் பெரும்பாலான பிரிவினர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு இடக்கிறார்கள். (1) அலுவலக உதவியாளர்களின் எண்ணிக்கை 1,41,577. அவர்களுக்கு மத்திய அரசு ஊதியமான ரூ. 750—940 என்று உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அதைப்போலவே (2) பதிவு அறை எழுத்தார்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 9,096. அவர்களுக்கு மத்திய அரசினுடைய சம்பள விகிதம் ரூ. 775 முதல் ரூ. 1,025. நாமும் அவர்களுக்கு ரூ. 775 முதல் 1,300 என்று உயர்த்திக் கொடுத்து இருக்கிறோம். இப்படிப் பட்டியலை நான் படித்துக் கொண்டே இருந்தால் நேரம் அதிகமாகும். ஆக பல இனங்களில் 5,09,741 எண்ணிக்கை உள்ள பல்வேறு பிரிவினர்களுக்கு நாம் ஊதிய விகிதங்களை உயர்த்தி இருக்கிறோம். இதிலே ஏதாவது குறைபாடுகள் அல்லது இன்னும் சரி செய்யப்படவேண்டிய குறைபாடுகள் இருக்குமேயானால் அவைகளை ஏற்றுச் சரி செய்வதற்கு தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் என்றைக்கும் தயாராக இருப்பவர என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

1990 சனவரி 25]

[திரு. எல் கணேசன்:]

இன்னும் ஒன்று அதைப்போல, செலவினங்கள் அதிகமானதற்கும், இந்த முதல் துணை நிதி நிலை அறிக்கை வைக்க வேண்டியதற்கும் காரணமாக அமைந்தது என்னவென்றால், ஓய்வூதியங்களை உயர்த்தியது. அதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நிதி நிலை அறிக்கையில் முதியவர்கள், ஆதரவற்ற பெண்கள், விதவைகள், ஊனமுற்றவர்கள், விவசாயக் கூலிகள் ஆகியவர்களுக்கு வழங்கக் கூடிய ஓய்வூதியங்களை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறோம். இதுவரையில் 35 ரூபாய் என்று அது வழங்கப்பட்டது. இப்போது மாதம் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் வழங்கப்படுகிறது. மேலும் அதற்கு நடைமுறையில் இருந்த உச்ச வரம்பு தளர்த்தப்பட்டு, உச்சவரம்பு இல்லாமலே வழங்கப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. உச்சவரம்பு என்றால் உங்களுக்குத் தெரியும். வயது முதிர்ந்தவர்கள் 100 பேர் அல்லது 1,000 பேர் இருக்கிறார்கள் என்றால், 100 ஓய்வூதியங்களுக்கு 1,000 பேர் விண்ணப்பித்து இருந்தால் அந்த 100 பேருக்கு மேல் கொடுக்கக் கூடாது என்று வரையறை இருந்தது. 100 பேர் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறவர்களிலே 5 பேரோ அல்லது 10 பேரோ இறந்தால்தான் அந்த 5 அல்லது 10 பேருக்கு ஓய்வூதியம் கொடுக்கக் கூடிய நிலை ஏற்படும். ஆக முதியோர் ஓய்வூதியம் பெற வேண்டுமென்றால் யாராவது சாக வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டிருந்த காலம் முன்பு உண்டு. அப்போது தான் அவர்களுக்கும் ஓய்வூதியம் கிடைக்கும். ஆனால் இப்போது அதுவல்ல நிலை. எவ்வளவு பேர் ஆனாலும், தகுதியானவர்களாக இருப்பார்களேயானால் அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் ஓய்வூதியம் கிடைப்பதற்கு அரசு ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறது. அதனாலே தான் அந்த எண்ணிக்கையும் அதிகமாக இருக்கிறது. செலவுத் தொகையும் அதிகமாக இருக்கிறது. தற்போது பல்வேறு ஓய்வூதியத் திட்டங்களின்கீழ் பயன் பெறுவோர் எண்ணிக்கை கணிசமாக உயர்ந்துள்ளதைக் கீழ்க்கண்டவாறு அட்டவணையிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்,—

1. முதியோர் ஓய்வூதியம் பெறுவோர் 30-3-1989 அன்று இருந்த எண்ணிக்கை 1,69,386. ஆனால் இன்றைக்கு அது 1,97,443 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அதைப் போலவே, ஆதரவற்ற விதவைகள் ஓய்வூதியம் பெற்றவர்கள் 31-3-1989 வரையில் 1,22,193. ஆனால், இப்பொழுது நாம் வழங்குகிறவர்களுடைய எண்ணிக்கை 1,50,700. உடல் ஊனமுற்றோர் ஓய்வூதியம் இதற்கு முன்னாலே கொடுக்கப்பட்டது 20,698 பேர்களுக்கு. ஆனால், இன்றைக்கு வழங்கப்படுகிறவர்களுடைய எண்ணிக்கை 23,609. ஆதரவற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 37,665 பேர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது ஓய்வூதியம். ஆனால், இன்றைக்கு அவர்களுடைய எண்ணிக்கை 57,831 ஆக உயர்ந்துள்ளது. கைவிடப்பட்ட மற்றும் ஆதரவற்ற மகளிர் எத்தனை பேர்கள் இதற்கு முன்னர் ஓய்வூதியம் பெற்றார்கள் என்றால், 12,747 பேர்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அது 16,990 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆக,

[திரு. எல். கணேசன்]

[1990 சனவரி 25]

31-3-1989 வரையில் ஓய்வூதியங்களின் எண்ணிக்கை 3.62 இலட்சமாக இருந்தது தற்பொழுது 4.46 இலட்சமாக எண்ணிக்கை உயர்ந்திருக்கிறது. எண்ணிக்கை உயர்ந்த அளவுக்கு நிச்சயமாகத் தொகையும் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

12-50 மணி

இன்னொன்று, இந்தச் சத்துணவைப் பற்றி எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். அந்தச் சத்துணவைச் சத்தான உணவாக அளிக்க வேண்டுமென்று அறிவித்து, முட்டை வழங்கப்படுவதை நீங்கள் அறிவீர்கள். மாமன்றத்திற்கு உள்ளும் வெளியேயும், இதைப்பற்றி அரசியல்வாதிகள், அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு வேதனை தருகிறது. ஒட்டு மொத்தமாகச் சொல்கிறார்கள், கலைஞர், எம்.ஜி.ஆர். போட்ட திட்டத்தை அப்படியே நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார், 'காப்பி' அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்றும் அவருக்கு வேறு தெரியாதா என்ற வகையில் சொல்கிறார்கள் என்பதை நான் மிகுந்த வேதனையோடு குறிப்பிட்டுக் கொள்கிறேன். பல திட்டங்களை அதிலு இந்தியாவிற்கே முதல் முறையாக நிறைவேற்றிக் காட்டி பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்து முதல் அமைச்சர்கள் உட்பட வந்து பார்த்து, அந்தத் திட்டங்களைத் தங்களுடைய மாநிலத்தில் எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதைக் கற்றுச் சென்றார்கள் என்ற வரலாற்றைப் படைத்தவர் கலைஞர். குடிசை மாற்று வாரியமானாலும், குடிநீர் வடிகால் வாரியமானாலும் வேறு பல திட்டங்களானாலும் அவற்றை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஒரு அரசு கொண்டு வருகிற திட்டம் நல்ல திட்டமாக இருக்குமானால், அதைத் தொடர்ந்து வருகிற அரசு கொள்கை ரீதியாக மாறுபட்ட அரசாக இருந்தாலும், அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது என்பது தான் அரசியல் நாகரீகமாகும். தந்தை பெரியாருக்குக் காங்கிரஸ் இயக்கத்தை விட்டுவெளியேற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதே. ஏன்? வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தைக் காங்கிரஸ் இயக்கம் கொள்கையாகக் கூட ஒப்புக் கொள்ள மறுத்தது. அதனாலே அவர் காங்கிரசை விட்டு வெளியேறினார். அந்த வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை நடைமுறைப்படுத்தியது நீதிக் கட்சி ஆட்சி. நீதிக் கட்சி ஆட்சி முடிவுற்ற பிறகு, ஆட்சிக்கு வருகிறது காங்கிரஸ். காங்கிரஸ் கட்சி கொள்கையாகக் கூட வகுப்பு வாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஒப்புக் கொள்ளாத கட்சி—அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததே நீதிக் கட்சி—அதைத் தொடர்ந்து ஆட்சிக்கு வந்த காங்கிரஸ் அதை நிறைவேற்றாது இருக்கவில்லை. நன்றி உணர்ச்சியுடன் சொல்வேன். பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள், பின் தங்கியவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், முன்னேற வேண்டுமென்பதற்காக இதய பூர்வமாகப் பாடுபட்டு, அந்தத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து தான் நிறை

1990 சனவரி 25] [திரு. எஸ். கணேசன்]

வேற்றினார். இப்படி எத்தனையோ சொல்லலாம். இப்பொழுது கூட சொல்கிறேன், அரசியலில் மாற்றுக் கட்சி, காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே தான் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையிலும் இலவசக் கல்வித் திட்டம்—காமராஜர் ஆட்சியிலேதான் கொண்டு வந்தார்கள். அதனால், படித்த பட்டதாரிகள் பல இலட்சம் பேர்கள். அதை மறுக்கவும் தேவை இல்லை. ஆனால், அரசியல் ரீதியாக மாறுபாடு கொண்டு கடைசி வரையிலே காங்கிரசுடன் களத்திலே நின்று கழகம் ஆட்சிக்கு வருகிறது 1967-ல். காமராசர் கொண்டு வந்த திட்டம்—அவர் கொள்கை ரீதியாக வேறுபட்டவர் என்று சொல்லி, சம்பளம் கட்டிப் படியுங்கள் என்று உத்தரவிடவில்லை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்; பி.யு.சி. வரையிலே, அதை விரிவுபடுத்தினார்கள். அதுதான் மரபு. அதற்குப் பின்னால், இன்றைக்குப் பல்வேறு இனத்தவர்களுக்கு பி.ஏ. வரையிலே இலவசக் கல்வி என்று கொண்டு வந்த பெருமை கலைஞரையே சாரும். அது போலத் தான் எம்.ஜி.ஆர். கொண்டு வந்த திட்டங்களை, நல்ல திட்டமாக இருக்குமானால், அதை ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படுத்துவது என்பது அரசியல் நாகரீகம் மட்டும் அல்ல, தேர்ந்த கல்வியும் தெளிந்த ஞானமும் உள்ளவர்கள் செய்கின்ற பணி. அப்படித்தான் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டம். அதையே கூட எண்ணிப் பார்த்தால், வரலாற்றைப் பார்த்தால் அது நீதிக் கட்சிக் காலத்தில், சென்னை மாநகரத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னாலே பெருந் தலைவர் காமராசரால் விரிவாக்கப்பட்டது. அதையே எம்.ஜி.ஆர். இன்னும் விரிவுபடுத்தினார். அதே திட்டத்தை கலைஞர் அவர்கள் மேலும் செம்மைப்படுத்தினார்கள்.

12-55 மணி

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவரவர்களே, நேரம் இல்லை என்றாலும் ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படி மாற்றக் கூடாது என்பதிலே நீங்கள் ரொம்ப அக்கறை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அரசு ஊழியர்கள் பிரச்சினையிலே மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் ஒரே ஊதியம் ஆக்க வேண்டும்; சம்பளம் மட்டுமல்ல; எல்லா நிலைகளிலும் சமமாக ஆக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலரிடம் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது நேரத்தை மட்டும் மாற்றிவிட்டீர்கள். முன்பேயாவே 5 நாட்கள் வேலை என்ற நிலைக்கு நீங்கள் சரியாக வருவீர்களா? பழைய அரசு அதை நடைமுறைப்படுத்தியது அதை நீங்கள் மாற்றிவிட்டீர்கள். அது மனவேதனையாக இருக்கிறது. அதை மாற்ற முயற்சி செய்யுங்கள்.

டி 2 ஏ 53-375—16

[1990 சனவரி 25]

திரு. எல். கணேசன் : (முதலமைச்சரின் ஆட்சிமன்றச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுகுறித்து மத்திய அரசு ஆய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அதோடு நிலைமைகளை கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்கிற நிலையிலே மாநில முதலமைச்சரும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது குறித்து முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆய்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உரிய முறையில் அதற்கு உரிய தீர்வினைக் காண்பார்கள் என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, அரசு வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக 48.96 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து முடித்திருக்கிறது. இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைப் பொருத்தவரையில் நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன், குற்றச்சாட்டுக்கு இடம் இல்லாமல் போர்க் கால அடிப்படையில் இயன்றவரையில் மனத் தூய்மையோடு அதிகாரிகளை முடுக்கிவிட்டு, வேலையாற்றி, இயன்ற வரையில் அந்தப் பணிகளைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதை நீங்களும் அறிவீர்கள்; இங்கே பலரும் பாராட்டினார்கள். குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள்.

ஒய்லூதியம் பெறுவதில் காலதாமதம் ஆகிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சகோதரி சற்குணம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் காலதாமதத்தைப் போக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையும் சொன்னார்கள். உண்மை. ஒன்றை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்; அதிலே பெருமைப் படுகிறேன்; முன்னாலே இருந்த நிலைமை எப்படி? Non-functioning and Non-performing Government செயல்படாத, இயங்காத அரசாக இருந்த நிலை. கோப்புகள் மலைபோல் குவிந்த நிலை. அந்த நிலையில் இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வருகிறது. இந்த இடைக்காலத்தில் முடமாகி, முடங்கிக் கிடக்கிறது நிர்வாக இயந்திரம். அதை விரைந்து செயல்பட வைப்பது என்பது ஆட்சிக்கலை புரிந்தவர்களுக்கு. Iniciencies of administration-ஐ அறிந்தவர்கள் அறிவார்கள் எவ்வளவு கடினம் என்று. இந்த ஆட்சிக் கலையில் நுட்பமும் தேர்ச்சியும் பெற்ற முதலமைச்சர்தான் இப்போது முதலமைச்சராக இருக்கிறார். அவரே திணறுகிறார் என்பதை நாடு நன்கு அறியும். அவ்வளவு விரைந்து செயல்பட வைக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

உறுதியாகச் சொன்னால் நேற்றைக்கு கூட இந்த மன்றத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்ததை நீங்கள் அறிவீர்கள். எனவேதான் ஏற்படுகிற காலதாமதம் திடீரென்று ஏற்பட்டதும் அல்ல. எவ்வளவோ காலமாகத் தேங்கிவிட்ட ஒரு நிலையில் இருந்து இந்த அரசு நிர்வாக இயந்திரத்தை முடுக்கி, விரைந்து பணியாற்றத்

1990 சனவரி 25]

[திரு. எஸ். கணேசன்]

துண்டி, காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது* ஆகவே. இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை, துணை நிதிநிலை அறிக்கைமீது கருத்துக்கள் தெரிவித்த அனைத்து நண்பர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து. (குறுக்கீடு) அதைப்போலவே இந்த துணை நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத் திற்கு அடிப்படையான இன்னொரு காரணம், இங்கே கூட மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் காலத்தில் கொண்டுவரப் பட்ட அந்தத்திட்டம் பள்ளிச் சிறுவர்களுக்கும், ஏழைப் பெண்களுக்கும் காலணிகள் வழங்கும் திட்டம், அந்தத் திட்டத்தையும் இந்த அரசு தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகிறது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு மொழிக்காக உயிர் நீத்தவர்களுடைய, தியாகிகளுடைய நாளை நாம் கொண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தி எதிர்ப்புப் போரின் தொடக்க நாள் என்று அல்ல; இன்றைக்குக் கொண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே மாணவர் தலைவராக இருந்த இராஜேந்திரன் செத்த தினம் இன்று. ஆகவே, இன்றைக்கு இந்த அரசு மொழி காத்தவர்களுக்காக, அந்தத் தியாகிகளுக்காக அஞ்சலி செலுத்துகின்ற வகையில் அல்லது அவர்களுக்கு உதவி செய்கின்ற வகையில் ஏதேனும் ஒரு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நேற்று நீங்கள் வரவுமில்லை. நேற்று நான் என்ன பேசினேன் என்பதைப் பத்திரிகையில் படிக்கவும் இல்லை. நான் என்ன செய்வது?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவரவர்களே, நேற்றைக்கு வராத நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு நானும் வருத்தப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். இருந்தாலும் ஏதேனும் ஒரு காரியத்தை—இன்னும் ஒரே ஒரு நிமிடம் இருக்கிறது, ஆகையால் சொல்கிறேன்—அவர்களைக் காப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஏதேனும் ஒன்றை இன்றைக்கு அறிவித்தால் அது இந்த நாட்டுக்கு நலமாக இருக்கும்.

13-00 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது பிற்பகல் 1-00 மணி. விவாதம் முடிவுற்றது, வாக்கெடுப்பு.

[1990 சனவரி 25]

திரு. எல். ஃபோசன் : (முதலமைச்சரின் ஆட்சிமன்றச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989-90 ஆம் ஆண்டிற்குக் கூடுதல் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய 23-1-1990 தேதியிடப் பெற்ற அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள துணை மானியக் கோரிக்கைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் எதிரே குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள தொகைகளுக்கு மேற்படாத தொகை 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கூடுதல் செலவிற்காக அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

*நிறைவேற்றப்பெற்ற 1989-90 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் செலவுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள்.

A. வருவாய் கணக்கில் செலவு

2	மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை	25,24
4	டொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிருவாகம்	2,00,00
6	பத்திரப் பதிவு	5,16
8	தேர்தல்	3,40,07
9	மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்	15,98
11	மாவட்ட நிருவாகம்	1,34,02
14	சிறைச் சாலைகள்	20,58
15	காவல் துறை	7,37
16	தீயணைப்புப் பணிகள்	38,19
17	கல்வி	4,32,69
18	மருத்துவம்	92,20
19	பொதுச் சுகாதாரம்	1,18,90
20	வேளாண்மை	20,62,09
22	கால்நடை வளர்ப்பு	26,07
23	கூட்டுறவு	21,45
24	தொழில்கள்	2,50,00
26	கைத்தறியும் துணித் தொழிலும்	11,37,57
28	சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிருவாகமும்	7,74,13

1990 சனவரி 25] A. வருவாய்க் கணக்கில் செலவு—தொடர்ச்சி

30	சமூக நலன்	13,18,04
32	பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன்	2,69
33	விட்டு வசதி	1,42,51
35	நுகர் பொருள் வழங்கல்	24,15,39
36	பாசனம்	2,55,00
37	பொதுப் பணிகள்—கட்டிடங்கள்	7,50
39	சாலைகளும் பாலங்களும்	2,60,49
41	இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு	8,59,82
42	ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும்	72,35,46
43	பல்வகை	1,00,01
45	காட்டுவளத் துறை	1,00,00
47	செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்	42,64
48	ஊரகத் தொழில்கள்	26,98
49	குடிநீர் வழங்கல்	30,38,30

மொத்தம்—A. வருவாய்க் கணக்கு . . . 2,15,86,55

B. வருவாய்க் கணக்கின் கீழ் வராத மூலதனச் செலவு

51	தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு	18,25,00
52	பாசனம் குறித்த மூலதனச் செலவு	10,00
53	பொதுப் பணிகள்—கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு	3,31,66
55	சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு	8,50
57	ஊரகத் தொழில் குறித்த மூலதனச் செலவு	25,00
58	பல்வகை மூலதனச் செலவு	6,15,53

மொத்தம்—B. வருவாய்க் கணக்கின் கீழ் வராத மூலதனச் செலவு 28,15,69

C. கடன்கள், முன்பணங்கள் வழங்குதலும் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தலும்.

59	மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும்	4,22,24
----	---	---------

பெரு மொத்தம் 2,48,24,48